

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collectanae - Cod. Ettenheim-Münster 394

[S.l.], [17. Jahrh.]

II. Palaestra oratoria

[urn:nbn:de:bsz:31-134055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-134055)

Palæstra oratoria .

Palæstra oratoria .
Sive

Præcepta actionis .

Proemium .

Deinde Nicolaus Casimirus in
proemio lib. 9. q. 2. de pronun-
tiatione, ex Cicerone monet.
Actionem esse corporis eloquenti-
am, quæ fit, ut animi optimis
sensibus afflicto emaret in
corpore, eius generosam sui spe-
ciem imprimat. Demosthenes au-
tem principem eloquentia viri
idem agnovit actionem. Iste
Cicerone in oratore ad Brutum.
Si enim eloquentia nulla sine hac;
hæc autem sine eloquentia tenet
est, certe plurimum in dicendo

Palæstra oratoria.

3.

fructum tulerunt: et dispersi
deformitate agendi multi mi-
seri sunt putati. De nader Acheri,
ensis ille doctus licet et piscator,
propter Actionis elegantiam diu
par habetur & Demostheni. De
mogheneo ipse cum primum casus
agere nuda pisset, propter Actionis
deformitatem bis exploratus est.
Quia & maxime sensus si, quos om-
nes afficere debet: auditus et visus.
ideo Cicero docuit Actionem con-
spicere e voce atq; notu. Grammaticus
Aristoteles l. 3. Rhet. c. 1. videtur
Actionem in voce pronuntiationis
suo ponere, atq; ibidem dicit, quod
de operi: atq; hoc quicquid quod ad
agendum pertinet, si nuda potius
habet, et paruo cetero artificio:
de quo in pluribus etiam sine voce
declarato, quicquid in aro regnetur
flecti: et certe de bonis Nisi
tenetur eorum Actione valere.

Palæstra oratoria.

Xenopholus, ut q manu suerat,
quod n nisi ab animi sapientia
ps proficisci.

Actio secundæ Ciceronem, quæ
crassus in notu capone, et unum
ita de utroq; præcipit:

Atq; notu sic utetur, nihil ut
super sit in gestu. Stasq; erecta,
et celsus; rarus incessus, nec
ita longus: excursio modera-
ta, atq; rara. nulla mollitia
ceruicium, nulla argutie
digitorum, non ad numeru
articulor; cadens. Terreno magis
toto se ipse moderans, et viri-
li laterum flexione, brachy-
projectione in contentionib;
contractione in remissionib;.
Vultus vero qui secundum uocem
plurimum ps, quæ tam
adfort tum distindat, tan

Dalastra oratoria.

5

acrisitate? in quo cum ef-
fecerit, ne quid ineptum aut
insidiosum sit, tum oculorum
quaedam magna moderatio.

nam ut imago 2 animi nulli
sui indices oculi: quorum et hila-
ritatis, et uicissim tristitia
molem res ipsa, de quibus ager, sen-
serabunt. Quae praecipua
paucis capitibus explicabimus.

Caput primum de decoro capitio.

Plato hominem in capite uelut in
plato uersum, Apuleius docuit libro
de dogmate Platonis: hinc Athe-
neo auctore tr. caput facies
omnium esse uelut quinatum fuit.

Caput ergo si erectum, spatium
debeat aduen; nec nimium depressum
tur, nec iusto amplius attollatur.

Capitio enim a latius superciliis est, ut
dogus q. ista ingredimur, quasi uultu
uerudisq. lucidus, ut apud Arianum

6. Palæstra oratoria

l. 1. c. 21. Epictet. Horatij in
arte saler nominat sublimes: Poëta
Perfij supra or, grati Met. c. 688.
Seneca epist. cense p. 1. decima
quinta alior vocat. Nimia
capitis demissio odiosa in humilita
tem significat quod Quintil. l. 11.
c. 3. cor Perfij Satyrâ g. 1. a de
seribit; capite demisso semper in terram
Horatij l. 1. Satyrâ g. 1. ad ap
te obdipos ed simi in natuerit: i. e.
capite lauro signi et meliario. Sur
as, ripar ante, que transcessit colore
statue splumg prode re est m. 1.
indie in: Marcoll. Amang l. 1. recer
g. partiu gmp. in frequentiâ populi;
caput et nultum nunt in unctum
pante Lexise. Vitelliu gmp. Nipul
p. 1. qu' ed obseum, ut in lucu milites
posens, ita impedarunt; Meato
mucrones et p. la subicere: ita
Suetonij est Dio Themiseri oratione
g. p. 1. c. 1. uictu coram gmp. uictu
perant ut demisso semper in terram

Oratoria 7.

nuldu fuisse. Quom adiecti in
statum in Pisonem in Tacit. Cicero.
scede prim Chrysostromy in psalm.
+ u. inter signa pulchri ludis in
corpore non colla erectu.

Abolendum igitur caput e morte rate, ira
quile m. ut cum manu lateribus quia
maxime confidat v. g. cum in iudicio
A eccle. sibi defenduntur, et in y.
causam generationis usq ad orator in
qdy quaedam gestient. capitulatio
e advocandi. ut, cum gaudet et
in triumphat oratio, quod oratoribus
possit in unum panegyricis convenit.
Capituli demit ad ludum persinet.
maorem, dupliam, calamitatem.
gestus proterea, sic se verecundan
lin e; et eorum q culpam aliquam ag
noscent. Apud Gregorium Nazi:
oratione ig. colli depresso et vultu
inclinato demit animi e arguenda.
Insuper unum vero maxime e, sibi certu
articulatu more caput abollere, aut
dormitanti in consuetudine amoveret
a bonere. Fasui et hoc hoip

Palæstra oratio.

et inconstantibus quod in dubiis
 appropiata iudicialis orat. 4. Nazii:
 cum inter alia signa ponit. verberes
 nam a pavere verberes viri eodem. Rogo.
 nudy et renudy ratione creantes.

Aliud vitium est, caput laxum, si cer-
 nices mollior in hunc modum in lectantur
 quod significat eum in se imperantem.
 videtur hoc ex verbis Theophrasti
 Euphrasat. mod. 3. vocantur ut
 utcumque pro lupu adq. delictis frange-
 re. De hoc Plinius Satyras. 1. orat. 1.
 improbus est examinatus et repellendus.
 Quod non igitur tenet unum et laxa orat.
 nunc legendum.

laxum, caput compage soluta.

Oratio —

Qualem Eugenio Platonem parva
 monet epist. 14. propter
 Hippocrati in comedia ubi dicitur
 dicitur pro ingenio alicuius illud xpo dicitur
 Calxareu xeadu, nam Teu dicitur
 pro lupu collum inflectere, et huius

Palæstra oratoria.

9

butire, iuxta Plutarchum in Phidiaside
Publii Firmicus Maternus de erroribus
profana religionis c. 4. hoc oratio,
reperta de feris, et exornant inquit
muliebris et masculinis crines, et de
Cicero amici ne sit, uic caput huius
cervice superentat. Alii laticia legunt.
inde Tertullianus Doctor 1. de pallio
c. 4. Hercules effaminato crinem
tribuit eracum. Videnda ego
edia oratori e, capitis in uiam parte
inflexio uerbi q. dextram, docet q.
Hippocrates in phisicis hoc signum ee
idolii nequit. Secundum Theogni
idem signum e idolii hominis. Cuius *
dicitur Plutarchus. quod ego, inquit, Philo
sophum e, degeneres mores arguit,
sunt eredo habitus apertor et mirime
fucator. Licet Alexander mag. qui
Plutarchi crinem habere uis in suis
non haberent modice inclinatam, idio
in præsens orat. 4. de regniis ait uo,
lydianis hinc ee charactere, q. nimirum
in seorsum, lousgro, et cum calis pilo

Palæstra oratoria.

epitopo Miloniana. Valerius item ad
 iunina de mentis magis instrumenti
 edam q. sublati fuerit aruicem
 contrahit; cum Julingrotlux l. 2.
 Onomast. vocat. xv. Gessibi
 magis Teana q. suo conueniens est
 memoratur a Quintiliano l. 11.
 c. 3. unum Prælectum deuisse.
 Cæcæda q. maxime, q. cœnix &
 breuior; et obsequi cuiusmodi
 habuit Albertus Magnus, qui cœnix
 breuior; s. colli ad Aristotele no
 cantur dolosi et maluoli. Talen
 Sidonij Frohmaris de senio l. 3.
 epist. 13. p. bano, inquit, pro breui
 tate cœnix occipiti sumato scapu
 larum adharere conlinia. Postea
 epist. hic q. p. secunda Platonem or
 ri, ex necessitudine ars mædu.
 Cæcæda purò e. celeris capitis com
 ueris seu rosasio, quales de cœnue
 describit Corybantec.
 —
 cuiusmodi rosantes —
 Tangueret populis ulularunt l. p. in
 Galli.
 Ita Laupidiis Heliogabalus Imp. dicit

*Carolus

Palæstra oratoria.

capuo iactasse inter proceres lana,
 Cicor. Hor. repetendit. Fa. 1. 2. 1.
 emaginat, inquit, iactabozę gestu,
 motu capitis florentes. Theobaldus
 hanc cecurrit iactat honor inter veteres
 sacrorum infamiam ponit. Cum quo con
 sentis Plin. l. 11. c. 3. ff. leg. l. 8. Nihil
 Numquam præterea caput penitus est relictum
 tendit in loquor: curkadum pro omne, ut
 nobis capitis cum reliquarum partium
 ratione congruat: recte enim eos, qui
 ruerum actione consenti, hanc habent
 capita. Tueris Quæralis. Salspa. 8.
 det. Francos, Smithing herma.
 nullo quippe alio unum est dignissime,
 Quam quod illi narmoreu caput, Eua
 usicut magis. et Anton. Epigram: si
 Duxu, Puffian' oratorem sic depingit.
 Phesoni' hanc Puffi. Sed un' est Phæca, Puffi
 Cur d' air' Pampet. Saxeus ipse dicit.
 Solo capite agere ubiq' e' Tabio l. 11
 c. 3. alij n' d' liquet, quia sic amare
 possunt, docet Ludouig Cæphing.
 S. I. viros maxime de cetero graves,
 Puffi gestu hunc attribuit Europij

Palæstra oratoria.

13.

Rhetor in Chrysanto. Gradere
vehementius caput iracundi est, et
Geronis iusta apud Verg. 7. Eneid.
et Neptuni apud Homer. Odyssea
2. lio. Adhiberi potest in oratore
in exaggeranda crudelitate, vel
cum interrogat, miratur, repellit, con-
tendit. qua facie patientia descrip-
sit Tertullianus 9. de patientia;
Vultus, inquit, illi tranquillus et
placidus, frons pura, nulla nar-
ris, aut iræ rugositate contracta,
rimba aquæ in latum modum su-
percilia, oculis humilitate non
infelicitate demissis. Os tacitur,
mentis honore signatum; color
qualis securis et moyses, mosque
quærens caritatis in diabolo, et mi-
naris risu.

Caput perfricare, anima sollicitudo
significans est arripit, quem reprehendit
Sis in Damophene Schenck. Ed

PALAESTRA ORATORIA.

oratorum scriptorem morosum, ca-
 bere saepe caput, dixit: iracun-
 d, aere affixit Platonis: Ciceronem,
 nam, inquit, extollit, qualem sicut
 Lucretius irati, caput, quatenus,
 et adsculpent aurem Olympi,
 Virgilio vero uno caput Graepae huius
 Effeminati apud Senecam in epistola
 Persecheni erant, propterea anuli
 Pompeii, pluz. apud Amianum l. 17
 unde caluus orator et poeta in
 Pompeio.

Faciola a cura legit, Virgilio caput suo
 Delphis, quid credat hanc huius uelle ui-
 dem etiam in Calpurnio reprehendi erant
 Calpurnio. Caput muliere permissi.
 Quintilianus l. 11. c. 3. orator dicere
 paranti. Si horrore sentit comae in
 adrois rei contemplatione, et ab omni
 alieno non est. De Thimocrate dicit
 Philostratus Junior. Plus a quo iratus
 deo fuisse, ut disputanti etiam in
 barba filii est in capite comae et more

Palæstra oratoria.

le omni civitati assurgerent. Chrysostomus Sophista in rebus dialecticis Erasmio auctore ita arguabat, ut eorum horrore danto coma erigerent.

Quod secundum de
indulg oratorij decor.

In ore si oia, inquit, 2. Cassius l. 3 de oratore. Vultu n. teste Cassio, doro l. de aia. c. 16. q. a voluntate nominat, penulimodum e que sua, es quod substantia lites a cor, videtur, per eius habitum evidendissime declarat. Nyssenus & Remigius ad aspectu adeo commendat, ut dicat, absq. ulla oratione hominior efficacissime promitte. Plato arguit de confisit etris. ad impudentiam natu, quod cavillationem et irrisionem quandam, nullu proferret. Quod Elianus l. 3 varia histria. Tacito a scriptoribus passim vity in regib. Imp. et Heroib. singulariter ale,

brava et oris maiestatem. Nec
 sine Delrio insignent nosam pruden-
 tiam autumat vultu posse variare
 quem vide l. H. dag. Jac. adag. 174
 Vultus. E illa oris et faciei gestibus
 pro arbitrio motibus animi de commo-
 datus. Omnis motus animi, inquit Cicero
 de orat. sunt quædam a natura
 bes vultus, et foram et gestu; sed magis
 carum homini est oris eius vultus, oris vocem
 ut nervi in fidem ita sonant, ut a
 motu animi quodammodo. Hinc Plu-
 tarchus in admodum dicitur, ut in Bruto non
 Cicero, vultu et similitudine multo
 etiam acutior quæ erat, vultus E. in primis
 vero in vultu commendat amicitiam
 humanæ animi significatio, cuius vim
 in Pompeio commendat Plutarchus, in
 eius vultum a ne dixerit gratiam
 et qui lacrimis affectu quibus illecebris huma-
 nitatis, benevolentiam, invitaret
 ut ad deo præveneret eius oratione.
 Xenocrates pota nonem laqueum

Palæstra oratoria.

17.

bona suar scholar regreſſum ſol
vultu compoſitione mirabiliter ad
ſeriem recipit. Nihil a. ad ger
tandū gratius ac recendū, ut E.
apud Fabiū l. ii. c. 3. et Cicero
l. 2. de orat. ex cuius ſententiā
conciliandam benevolentia ad
iuvant, lenitas vocis, vultu pu
doris ſignificatio, verborum com
par. Deinde tñ etiā hūc medi
critat E. qd. Chriſtoſomg Hon. ii.
in caput. 4. epip. ad Coldeſcher.
qđ unū extremum repudiāt, fron
te n. caperūt alij tripe. et
contēd. n. unū diſſoluta. et dif
feſam. Oportet qđ oratore
eē ſine triſitia gravis, quemad
modū Julij Capitolini tradit
de M. Antonio. Et Val. l. 6. c. 10.
pōtū vultu terribile tradit
Demotheſi. Vide Horat. in arte
verſu. 100. — triſtia n. qđ ſum
vultu verba decant, in a. plena
innarun &c.

Palæstra oratoria.

Maximè oratore species com-
mendat, nam apud Diorem Croy
soporus orat. v. honesta species
bonu' e' diu' atq; hoib; incunã.
et bene pub. Syrg. Formosa fa-
cies, inquit, muta e' comendatio.
Pate' p' om' l. Cæleg l. 1. de orat.
S' quida' inquit, ita vultu netus
corpore' fa' uasti et agrestes, ut
et ianasi nigenti' et acie ualeant,
ut in oratoru' numeru' uenire n'
possint. Hinc lepidè Bonaf' cui
ham episc. 100. in d. Hieronim' g.
palcit: nasus n' uideat in facie,
sermo n' sonet ad loquend'; atq;
ita et sermo, h' & disertus e' uide-
rit. Quam n' bellu' su' bacula,
si sit' vultu deformis' statura bre-
uis, et sagina' uendit n' hoi' sed
pelua' simili' d' d' l' i' d' d' d' d' d'
scribit ptoloma'um Egypti' regem.
Verum Prop. Pulij Capitolini, que
genatu' uocat' propter opulenti-

Palæstra oratoria.

ratam facies. Tiberius prope
rea apud Tacit. l. 4. Biberig
diab. L. Sylva uultum Hæcien
les dixerunt morum farina ce
conspersus, Plutarch. in uita. Fa
ciem perficere, utio su' e' Quin
Liliano l. ii. uitiōsa, inquit, s
illa, in ueri lacunaria, scie par
ficare, et quasi in probam face
re. Familiarē in hoc Tullio uro
Luisse Plutarchy docet, ut nimirū
dies uerū laua facie' perficere.
Vide Plutarchy in Scipij.

Caput tertium de fron
tis decoro.

In speculo, inquit, Nazonius frontem
exipit imago animorum. Hinc Miles
l. ii. hyst. animal. sagax ait, uideri illos
q'by frons magna e', q'by parua in oblar.
Hinc Progen apud Glin. frontem ma
candit rotundam tribuit: Cicero alia
de petitione Consulatus frontem ianu

non appellavit et Madaragip.
 vocem liberum et magnificum debent
 in posteriori fronte animi gestare con-
 siliit.

fronte² e² confringenda, n² consulo-
 da, n² constringenda, n² contrahen-
 da, ut loquuntur Fab. Sumit. l. 12.
 c. 3. plaut. Seneca. Cic. & Virg.
 modi frontem Apuleius nominat
 Priantem. Terull. morosiorum Mar-
 tialis matutian. Hinc Amphip-
 roeta gladiorem apud Licinium il-
 lufit, quod frontem instar cochlear
 corrugatam haberet. Reptat hanc
 alius. Hic enim epist. ad Rusticum
 Monachum. Cui mensa inquit, post
 hæc horum expugnisset struem, ad
 ducto supercilio contractisq; naribus
 ac fronte rugata duobus digitulis
 concripabat. Hoc signo ad audiendum
 discipulos provocatis.

Palæstra oratoria .

21.

Licit a. contrahere frontem dum
nimium dolentur, aut re' quæpiam
summere auerſamur; vel eam
agimus ſeucriorem. frontem ferire
olmi conſueuere ueteres ad epictan,
dum dolorem, admirationem, pu-
dorem. Quintil. in 1. v. c. 11.
hunc morem ad geſtu tribuit ora-
toribus turbule dix. Ludouicus Cref-
ſotig ſic ea ſeruat. hunc geſtu in
epitaphio etradit. M. Calidio ac,
cuſatori corde obſi' Cicero: quod
alg' ſemur in ticcado, neq' frontem
percuſiſſet, uade totam orationem
arguit ſimulacrum ſuiſſe. Frontis
inſuper percuffio geſtu & oratoris
populu' preſartit apud Fab. l. v.
c. 12. Jam collidere narur, terra
pedem incutere, ſemur, pedes,
frontem cedere, mirè ad pullatum
circulu' faciunt; licet Ner. Lytha,

PALAESTRA ORATORIA.

sudorem more apud Tacit. et Suet.
 sudore frontis brachia manica ab-
 tergeret; et Celsus Valerius res
 insolentia. argueret apud Quintil.
 l. 6. c. 3. quod candido frontem
 sudario tergeret, decorata frontem
 si abstergeret improbanda et minime
 Certe manu frontem tergere argu-
 mens et non admodum nobilibus edu-
 cationis, et Lucianus merito Philo-
 sopherum, qui sudorem ex fronte in car-
 uo digito abstergebant. Quia in re
 adeo honesti amare Plin. id est
 ut de gestu precipiant sudario
 frontem ita siccare vellet, ne eius
 coma turbarentur, quod miratur
 Fab. l. 11. c. 3.

Sudorem hanc imprimis elicit
 vehementer animi contentio et solli-
 citudo, ne satis respondere queat
 expectationi, ita Seneca. epist. 11.

Palæstra oratoria. 23.

Tua deinde plurimum sedare solent
nec cibos concoquant, neq; satie
dormiunt.

Capit. 4. de decoro et
gestu oculorum.

Recte Crassus l. 3. de orat. in ore,
inquit, sunt oia, in eo a ipso dominaty
decoro oculorum, quo melius vni illi
lenes, q; personatus ne Ros. quicq; mag,
n opere laudabant. animi n. e ois
actio, et imago animi vltly e, indices
oculi. nam hac e una pars corporis,
que quot animi motus s; hoc significa,
tione et conuentione possit efficere.
Oculos n. naa nobis ad motu animozu
delectandos dedit, que n admodu equo
et leoni sedas et aures. quare in hac nra
actione post uocem plurimum vltly na,
let, in a. oculis gubernatur. Hinc
Hieronymus epys 10. Speculu inquit

necesse est facies, et tactus oculi
 cordis latentior arcana; quos beatus
 Demosthenes lucernarum animi. Gregor.
 p[ro]p[ter] orat. 6. in Euang. animi lenes
 orat. D. Chrysostomus Hom. 13. in 4.
 ad Coloss. T[er]m[in]i v[er]bis p[er] d[omi]n[u]m v[er]bo
 orator, membris animi speciosissimis
 nominavit: recteque Plinius l. 11. c. 19.
 iudicat p[ro]cipua p[ro]nunciationis
 membra esse oculos et manus.

Brachus olim de privatis lamie,
 calamitatibus porat, et ingenti lora
 replet comploratione: causa reddit
 etio de otat. l. 1. Causus: qua sic, inquit,
 ad illos acta gestabat, oculis, voce, gestu,
 tu, inimici ut lacrimas haurire n[on] possent.
 nec p[ro]p[ter]bra v[er]b[is] illud est Plinius
 apud Athenam l. 3. Qui anartore
 los maxime infuentur. Hinc Nicof
 oratur apud Stoicis. Rec[er]n. m[en]t[em],

Palæstra oratoria.

peranter, inquit, sed arte qua
dam facies uxoris, futurae con-
sideranda est, benigni n. oculi
sunt an pulchritudinem comitan-
tur: quæ a. maligna et odio,
si fuerit, ea statim et oculis
transversa, implacideq; intuetur.
Non fuit qd oculi diu aperti et ri-
gides, cuiusmodi habuit C. Imp;
neq; frequentius micabant, quod e-
timidoru, et secundu Arilem l. s. hip-
poc. c. 10. a se sequitur. qui essent
inconstantie pleni. Oculor rige-
re in admiratione concedit, earumq;
reru narratione, quæ stuporis plena
sunt, ita apud Homeru Odyssea 7mo.
Ulysses cui post amora in coniugem
deniq; incidisset, n' secunda cornu fer-
rumq; inuoluta tenebat lumina.

Palæstra oratoria.

hic oculorum gestus Themistocles erat in
oratione pariter in iudicio, & patris dicitur
erat. Apertor com. propheta; oculis neas
in dicendo nisi plane iudicantibus
habet. ita Quintil. l. 11. c. 3. si
vero ex oculis altero alteri minor
fiat, id omnium malum putat
Hippocrates, quod oratori inde,
coram; licet in amandis irridet,
sibiq; arbitraur.

Vitandi præterea lascivii aliqui
brementis oculorum flexus, ne ocu-
lorum cum Sardanapalo apud Justini
lib. 1. mollitia corporis oculorumq; las-
civii oes feminas antecant, quem
apud Clementem Alex. l. 3. Pedagogi.
c. 11. albuginem oculorum versante in-
inducant. Contra sicut Julianus,
& se ita com. cadat: Verum enim,

vero mihi lascivire oculis, eosq;
 molliter circumferre, quo pulchro
 corpore n' mente vobis videar,
 mores mei n' sinant. Hoc Aristophanes
 ait dixit Phlepsiomicos, ismice
 contueri, quod e nequiter est de
 licate. Eiusmodi oculos etiam
 Metamorphoseos describit Apu-
 leius. utos ac tremulos, pro ma-
 bidia narcidos, iam iam semida-
 pertalos. Quilibetq; valenter
 et venereos. Ad amantiar in unda
 des et fluctuantes in se ipsi. Cuius
 ebrior: que nando dicitur. Pa-
 silius Vaseior in venere oculis et
 ebrior dixit.

Sed hinc ada igitur e gratia illa,
 et maiestatis plena oculorum que-
 sitio, qualis in pompeis laudatur, et

Dactyla oratoria.

Alex. Magnus apud Plutarchum
 in comodo ab Herodoto. Huius ille
 attribuit rubilantibus oculorum
 eximiales et numerosos motus.
 Chryseus apud Xenophanem Sophis-
 tam in rerum subtilium disputatione
 oculos voluit recludi, ex quibus
 acris ingenij vigor, ubi autem
 claudat, et magnos quibus in colli-
 puitantes, et volubilitatem huius-
 modi, aut cursus orationis videri
 solet. Whiston Philostratus in he-
 roicis tradit propter veritatis
 in cogitatione et suspitione ocu-
 lis fuisse exantibus; quemadmodum
 etiam volubiles. Huius oculi multi-
 plices animi cogitationem dede-
 rant: huiusmodi oculos Suetonius
 in regibus appellat.

Palestra oratoria

29.

Porro in vitio est oculus Sator,
 mure et truculentus, sine lenitate, qua
 in Socrate reprehendit, dicit Plato. est
 n. Taurondor βλεπων, Tauronan
 Iuveni, regis Constantini Imp. regnum
 conquisit in manu oculorum obtutu affi-
 cere. ita Lybani in Basilio. Hor
 ita terribiliter intueretur Socra-
 tes apud quosdam phlegidam ones
 appellauit. Lucianus Vitam cum
 Iuveni dixit, qualis nimirum ex da-
 monis specu Julianus Imp. apud Na-
 zianzenum redyt. unde non immerito
 a S. Chrysostomo in psalm. 44.
 inter ueritatis in uia ponitur opus
 ad hoc studium, oculus superciliosus
 ardeat. Toruis huiusmodi intueri
 licet oratori, quia spectus iste animi
 abhorrentis et deliquantibus atque irata
 huiusmodi sic iratur Echibi apud Aristot.
 plarea Tauri instar de mbo capite
 e. indicit.

Palæstra oratoria.

oblucebatur. et apud Amian. l. 20
 Imperator Constantij limis oculis
 legatorum ad usum, melian contuendo, no-
 tis egredi iussit. Idem etiam post
 condemnationem E. superbi notis in et
 arrogantis, quem describit Amianus
 l. 28. §. 477: Illius inquit, cum
 dignitate licet eruiet humida
 gradiens, notos artea obliquato
 et uel aspectu, ut post captas
 Syracusas epistimes relecti M.
 Marcellus. Horum oculos Fulgentius
 uocat limaces, putant aliqui Stra-
 bonem, quos Germani uocant, phillis
 uel rotas obliquas, et quædam
 ab uisione et cathedra orationis
 dor.

* reuerti

Idem oculi horum E. uisio et potentia
 quædam dicitur De uiculis uisum et bar-
 bari. Oculorum ardore Agrippæ
 Regis C. Imp. ita pederet se est,

ut humi afflixerit; unde eidem
 respondet apud Philonen. Igno-
 ras ne n̄ minus oculis q̄ uoce loqui
 solere. qui gestus nimis amplius
 conceditur, q̄ oratori. Mercedem
 a. apud Laetium l. 2. ita disputat
 acriter, ut ardentis spiritus iudicia
 etiam in oculis transierat. Preste
 uerit, quod Leonus in aspectu naxi,
 ne perderet facere ad milites pertinet
 et uictoria plurimū adianare. Do-
 cent militia Magistri, reg. Ciceroni
 elijdo in curia de luere fenata po-
 tencia oculi militares. isa pro-
 cipit apud Heroniam Cornificius, si
 corde eide mus, inquit. per continua-
 tionem acri aspectu utemur.
 Gerendum nempe in oculorum uisibilitate
 Crassi s̄tio de oratore. Oculi s̄, quora-
 tum intentione, tum remissione, tum
 comiectu, tum hilaritate motus an,

Palæstra oratoria.

noxi significatur apte cum genera
 ipso orationis. In caa igitur inueni
 ai erunt oculi, et subridentes, quæ
 nitescere, in hilaritate debent, quæ
 ad modum doger in narore, miseratio
 bus, cuiusq; tristitia, ubi omni corpore
 oratoris languet, manus ladesit,
 corpus non mouetur, colorumq; aspectus
 conuiescant, ita pericles orator, et
 quæritur solum ea suspensio reliquias
 violata reat ser uauit, quæ in eius ca,
 lauitate stetit, ita Plutarchus; et
 rilo de hanc lachrimis potestissim
 erat de angustis, que raduolu
 dan et suspensio uoluit Antonius, et in
 diando uelut et dæere, et plere
 distant. Plin. l. 2. ep. 11. de oratore
 Celsio ita memorat: Fronto Celsio
 dia Antonis sue uela uir nouer
 dant lachrimarum peritissimus, que
 dan ueluti uerbo miseratiois imple
 uit: sed apud Platonem poëta Jon:

Dalactia oratoria.

33.

cui aliqd miserabile loquor, lachry-
mis m'is completur oculi, unde ora-
tionis 21. d. Chrysostomi de illi: verbi-
Quod si in praetores, Alexander in Ma-
xetren, Pypiond Africanus, Mar-
cellus, Calpurnius ediu' Sclonius, Titus,
Vespasianus decant lachrymae corde
n' decant oratoris. Viri q. boni
in lachrymas prom. Unde de et am,
vix auditoris optime dispositis, concisus,
da e' auditoris lachryma i opus n. hoc
oratoris e' eximius, atq. in affectibus
optime periti.

Cautendy oculy ead' canny et in pudent
nimis videri: in circumspiciendo liber-
cuiusmodi grati vocant xvvo d' abis
xvvo d' q'itas, na' xvvo d' itas; quando
quid' stiles scribit in oculis pudent'
habitare. Demisy oculy exordy naps
ne e'.

Oculos in aliquo' desipere perbitia q'ius
subversus e', aut animi invidi, aut

Palæstra oratoria.

nimis quædam appetentur, et laquei
 et captivitas alicuius, à Theophrasto
^{apud} nota etiam affectuosis ponitur;
 Cavenda vero maxime hæc oculorum
 defectio in certis hominibus aut locis, in
 certis quædam vitia deprehendantur,
 in qua reprehensione, nam in hominibus
 orator natus, metus, amicitia, inde
 eorum deinde, et, ut post aliud appiure,
 quod Tertullianus c. 3. de pallio cum
 cunctis suis conspectu oculi vertiginem
 dicit.

Caput quintum de supercilio
 Decoro.

In supercilio parte animi collocat Plinius
 A. 11. c. 27. De nobilitate Phœnæ, apud Lactantium
 l. 5. in naturalium aut aggrigenda, ea membra
 ait, quæ possit, nihil sibi offuscare. Apud
 Theophrastum de moribus animalium de providentia
 iræ insolentia horribilis oculorum visus, ut
 ait de vero gurgulio remissione, palpebrarum
 ruyæ similitudo rufus arguunt. Super

ciliorum in medio coisq. curat. prodit;
 eorumque in alio reflexa, fastid. opedit.
 apud Fabium l. v. c. 3. na contractis, brisq.
 dicitur deorsum, hilaritas remissis, opedit,
 dicitur super cilijs. n. p. p. h. e. in re
 Phisig. ex Troys et str. l. v. c. 1. n.
 c. 52. supercilia, inquit, q. h. p. r.
 requatur in rectis, molles sig. n. s. i.
 carit. austerior, q. h. v. p. a. tempora,
 inflexa. Finota n. q. h. n. n. o. d. i. s. i.
 comenta. Placet Gumbliang, qui, aut
 vitiosus est in supercilijs, si aut in nota
 si omnino, aut nimis mobilia, aut in
 aequalitate discedant, aut proster id,
 quod dicitur, singulari. Horoyantur
 n. in prudentia e, unum abollere, de
 primere alberti, qualis Alexander Paris
 pingitur apud Leonid in heroicis.
 Veneribz si salient, palpitarent super
 cilia, bonu. ene. erat, et s. u. n. a. b. i. d.
 reprocherit a Clemente P. v. c. 32. con
 sultationis Argolicarum: Dystis plar,
 byre et Philospho, quap. 19.

Palestra oratoria.

Idem pro berea lachrimarum. E. d. d. d.
unde Chrysost. Foris a. cyclo m,
ferne de pter oculy m. h. f. l. i. s.

De gō f. f. d. d. g. i. d. e. h. o. r. a. t. o. r. u. m. c. a.
u. l. b. i. s. g. r. a. n. d. e. s. u. p. e. r. c. i. l. i. o. u. m. u. t. l. o. q. u. i. t. u. r.
a. u. r. e. n. a. l. i. s. S. a. l. u. t. a. e. d. a. C. a. p. p. o. n. u. t.
u. t. C. i. c. e. r. o. d. e. l. e. y. e. a. p. p. a. r. i. a. p. u. l. c. i. n. i. s.
u. t. M. a. r. d. i. n. i. s. t. i. s. u. d. u. a. l. u. t. G. e. l. l. i. g. q. u. i. d.
q. u. i. d. e. m. i. n. s. u. p. e. r. c. i. l. i. o. r. u. m. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. e. t.
i. n. b. l. a. t. i. o. n. e. S. i. t. g. o. m. a. t. o. r. u. m. u. l. t. e. n. e.
Q. u. i. o. p. h. a. l. e. n. e. o. p. a. r. e. t. o. p. p. r. e. p. o. s. s. e. p. p. o.
u. l. t. i. s. g. a. t. i. o. s. i. g. i. n. s. u. p. e. r. c. i. l. i. o. p. r. e. l. e. s. e. i. g.
m. a. i. e. s. t. a. r. d. e. d. i. g. n. i. t. a. t. u. r. u. l. t. e. n. e. d. e. s. t.
p. r. i. b. u. t. u. r. m. a. x. i. m. e. a. q. u. e. b. i. s. q. u. i. s. a. l. i. o.
a. l. i. o. s. c. o. n. u. e. r. i. t. q. u. i. n. s. u. d. i. s. g. r. a. t. i. o. r. i. b. u. s.
u. l. t. e. n. e. De L. P. i. s. t. o. r. e. u. n. i. e. a. l. i. o. s.
i. m. p. r. o. b. o. i. t. a. C. i. c. e. r. o. p. r. o. S. e. p. t. i. o.

Tanta erat gravitas in oculo, tan-
ta frontis gravitas, ut illo super-
cilio tanquam Atlante calu niti in-
deretur. et aliis alio loco. Hic uis
regis supercilio, decepit. Inscr.

uivnt a. fuperialia maxime maſi
 ſia hila mlatigi ita Cicero primo
 de officijs. qua n. habitia expli,
 cat. q. ſabit triſitia

Caput ſextum de auriu de
 coro et nariu.

Paria ſi de auriu decoro q. ſecur,
 ſum ſtrem in hystoria animaliu pto,
 vos. In decapros ſs v. ovu, inter
 animalia ſely homo aureu i. mouet.
 q. etia indecoru d. oratori ſolu,
 cor terre. aut aures habere p. ſo,
 ralar et genitlar, quod mularu e.
 ſuo ſtudo n. charu et Helenarum,
 et omi ſp. lionidi exprobrauit pe,
 nophor. et omi ſchilles, et loquitur
 tertullianus l. de pallio c. 4.
 autem ſorat u. et d. minatus inter
 puellar. epum e. mentitur. Plato
 certe uanitate i. ſu ubi prudentia

Palestra oratoria.

cum amicus crederet, repudiavit.
 Vnde cum ad unum D. de pilis utio.
 vives à capite minus distent.
 Nares acuta nigrosas significat,
 et ad intelligentiam lautes, obesa aut
 pingua nigenit. Nares aquilinae regis
 D. proaburg, maxime Platon l. 5.
 de republ. Vocatur, ad file nara,
 minus. Huius glaucus Antony flor
 gradulaty D. ul nalo fmo sefferenti
 simile u. Habet hic maxime in
 candia ferem. Hinc perferit Sadra.
 5. — Hic sed ira carabregia
 fama. et Martialis ira ferent naret,
 sumptus appribuit. Quena mdu
 edia apud fecoraos contemptu et iral
 denoia et certis quadam glormatione
 capitisq. protectione, ibi a. plano
 q. e. Secundum multitudine ira
 sua non quare, legunt fecora, e.
 cundum alitidine rati. Cuius neta
 q. conleant, qdo etia ralfij raga
 Saman dicit: et.

Palæstra oratoria. 39.

Ingeniarum tremulos naso crispans caliginos.

Quod fuleis. T. 7. apud contorquere
nasu. S. Hegerwing ep. 52. contra,
here dixit. Quæst. a. hoc comicor
magis, q' oratores. Hic naa e' copes
sunt, id est, semper rugar aliq' nas
narib; circumferunt; qualis erat
Platon. Socrates; Quintilianus Cero.
Nare loqui multiore vitio e', puerisq'
facile, ut caricidolu quiddam
Balba de nare loquantur.

Polemo in phisio gnomoniacis eius nos
mendaces vocat, et malignos: in
vidos præterea et ex fraudib; con
positos.

Sons narin vitio per
triplex e'. in to rosvinov, apud
Clemente l. 3. Pedagogy. c. 4. qui
e' Cinedicus, et latuient in procar,
Luz. Tarlenius V. g. apud Dionem
Chrysostomus orat. 33. quod vitio a
Taciano xi orat. gtra Græcos geratibus

Palestra oratoria.

obiectum E. et ab Ezechiele c. 8.
 Judaeis; legimus etiam apud Symachum
 interpretum eorum sonitum in similitudine
 Cantus alicuius naribus huius, qualem
 expressit S. Athanasius episc. ad
 Solitarios. Libidinosorum monachorum
 naribus, hereticorumque insonante.
 Illius inacidia utitur et eadem Clencoti
 notatur. Naribus non secus, ut in
 rare plausu sonat, ut quibus in
 naso bilis inhabitat. Quod neci,
 dorum est, et mucosorum, quae naribus
 sibilant, et quasi respirant, ut
 in rustici solent, ut serpens
 vigilanti pertere naso videntur.
 Provi corrugare nares, inquit Fabius
 1. 11. c. 3. et inflare, et movere, et
 digito inquirere, et subito impulsu
 spiritu excutere, et diducere
 capies, et plera narum respirare,

Palæstra oratoria

41.

indignus est. enunctio etiam pre-
quentior iure reprehenditur.
quod Apuleg l. 9. Affini. Nares
uocat follicantes et languinas,
cum uisus com amovatur incidunt.
Stercutatio quamvis bonum oner sit
ueteribus, caueada oratori est vel
moderanda, ne cum sene Hippia
facillatam dentem ui stercutatio,
mis ciat. ^{re} etiam dicitur in puluere
quæsitum reperiat, ut Suidas nemi,
et. Oratione n. narsine impedit,
imprimis a. amplificatione, de qua
Clement Alexandrinus l. 2. Paedagogi.
c. 7. ita monet; Stercutatio si ali-
cui euearit, sicut etiam ructus n
oportabit sonu propinquo eiere. Ster-
cutatio nix itaq. precipitur respiratio,
ne leniter compressa, ac retentâ au-
ferendq. e. De omni bono Catullus
Epigrammate 46. dextram, inquit,

Palæstra oratorîa.

Sternuit ad probationem, et Propertius l. 2. et 3. Sternuit omnia,
mor ait. Et Xenophon de expeditione
Cyri l. 3. Sternutationem al-
terius interruptâ oratione Ser-
uatoris Jouis augurium appellavit,
et Helles. l. 7. hist. animal. c. 11.

Ἐπιπέσει ἱερῶν. Sacrum signum appel-
lavit. Hæc enim sibi etiam contra nigra-
lem Nazaranâ multitudinẽ dimicantibus
destruit omnia. Gerantur autem datus
est, quod multi decantant illum
Socraticum genium esse uolunt.
Contra uera huius operatione dis-
putat S. Augustinus. com. 2. 41. De
tempore. Clemens Alex. Strom. l. 7.
Strom. Origenes l. 3. in Job.

Caput 7. de oris de,
coro.

Operum oratorii ut et Hicibidie,

Palæstra oratoria.

43.

de quo Probus, hanc oris eij. con-
mendationem fuisse, ut nemo ei
dicendo posset resistere: vel
T. Pomponij Attici de quo
Cornelius nepos. Erat, inquit,
in eo summa suavitas oris
ac vocis, sic ut excellenter
pronunciaret. r. e.

Oris a. secundum Lucium Cræsum
3. de orat. non est nimium iustan-
da species, ne aut ad ineptias, aut
ad pravitate aliquam deferantur.
Hæsit proinde or contortum, et quasi
nucem frangentis. Testis Quintilianus
3. de orat. Hæsit facies quasi Nicer-
tis Vespasiani apud Suetonium c. 20.
quod Cicero in oratore perfecto or-
duere dicit. Quintilianus l. 10. c. 3.

Palæstra oratorica.

loquere. uultu non manit. Et
 Genes. l. 2. de beneficijs. quid
 uultu inquit, habundans orator
 uertit, ut uultu habere persona
 & facit. Cauendum hoc oris uultu
 in maxime, in rebus et deprecatione
 et queritione quadam corporis, ut
 notat S. Anthonij l. 1. offic. c. 16.
 In hac maxime prout proclinet
 E. Solidore solet etiam in ira,
 quendam uultu apud Philone Cæsar,
 Ringend, fadung, in motu or du
 cendo rogavit. Vnde etiam illi dicit
 in uis. Non sit orator gladius,
 aut or ius, hoc E quadi uultu,
 maxime uultu, et ore late patenti, in
 ciuitate oratores gladius omnia des
 pronunciatia solet, quod S. Gregorius
 Nazianzenus oratione 30. uultu
 aut oblatra uultu maxime uultu hanc
 dixit, et Nylheng hanc uultu
 oris dilatazione propria e amem,

luid dixit. Non in glada buca,
 quod in Ephorie Demosthenes reproba-
 dit, ita apud D. Hieronymum l. 1. in
 Iovinianum. Iovinianus loquitur
 buccis inlatis, et inlata verba
 frustulari; quod vitium illis vitium e-
 qui ore se pleniore, ut Casar. In
 pifone certe Cicero reprehendit illa,
 ante buca, et curabat, ut molle
 quiddam esset panis. Dentis
 nudare, auditoribus ostendere,
 atq;ungi, canis e et purcatum apud
 Plant. in Captivis. Proinde Hippo-
 Claudius omni tempore abhoruit a
 pronuntiatione litera ζ , quod dentes
 de mordui inibretur, hoc e, auditor
 ostenderet. Dentis pavidor ira,
 Latines dicentium e propriis. Seneca
 l. 3. de ira. Hunc sonum vocat den,
 luid inter se, articulo. Hinc
 l. 14. Galba Cæsar in ad milites
 concionante facit, ut tribuit,

Palæstra oratoriæ

Achilli in hostes exorti Homerg.
 Quod est si Heroum sit et militare
 oratoriæ arte et n. casu in, n.
 forte mediculosi, et needu fatir
 exercit adit conueciat. le qpy Sen.
 epist. II. quibusda inquis, Dcaunt
 genera haurit, quorū an denat
 colliduntur, genera litubant.
 Lingua uero ad illud ad dōt alio
 turpissimū d. ex ferere, et in qua
 densissimū, habet olim apud hōm
 l. q. consuetu, que admodū uia
 iudicū quod d. ff. et omni n. c. 3.
 epist. ad Titū. Non magis
 inquis, pertinet hōmū iurē uim
 Quidam, statir cadit et ob.
 Porta lingua, et p. ridere fa
 lina, et calā Larce gaudent
 Theophrastus in n. inu. ayendo q. q.
 dicitur aliqdo uerba p. hōm, et apud
 Hærenu l. 1. ex porta lingua

Palaestra oratoria

47.

circumlingere, et hunc ablo-
mum natu describeret.

Cauendi etiam ille illucendi nos,
quem graui vocant *be xid Geiv. Heb.*
saci labijs loqui, Galli *Gennoiam.*
Veteres Latini *nalgia* dicere, qua
Vulgentij describit, labiorum ob-
tortiones, supinatione, vel sublatio-
ne passas. Hinc Petronij: abrafo
inquit *nalijes* *labello.* Jellij. *vis.*
dixit labiorum vocat. Concedit
In Crebolij fieri posse notu aliquo
exiguo, nec nimia crispatione.
Vnde Aristides ex primo *plumera*
ex *naqima* sua gloria laudaret,
contra amatores *ibery* perorans ait.
Quan ego illi manus notione, vel
labiorum distortionem, nigro maiore
atque in. Huius notij *labia* *Donady*
in *Percatini* *apinora* *epa* propria
dicit.

Viductione labiorum auctore Gra

Palæstra oratoria.

gorio. Nysseno de quibus h.
 e. s. eorumdem compressione si
 utitur, veluti in hinc dicitur
 opera spiritus in fistulis, cantus
 Harmoniam non erantur. unde
 corrigere possumus, qui et debeat
 debeat, labiorum motu. Est a. In
 petentia a prudentia, accipitudo,
 et decoro. In opus e. v. g. non
 gravitate et maiori, aliquid digi
 lor. Tollunt libi omnes; cum primat
 a. si lenius et suavitate respice no
 tuat. ita non. an pleniorem ostendit
 aperitur et patentius. Quam pro
 annunciatione, et quasi dispen
 satione verborum apud Nyssenum
 orat. 15. in Cantica. indicant
 Salomon rex cui ait: Labia
 sua sicut flumens coccyneus.
 Non sunt visibilia in visu, compressio
 da labia, neque in modum quærit
 da.

Palaestra oratoria.

49.

Timidis et uerecundis facile coerent
labia, quo. latinis e or concurrere.
unde in Seneca epist. 11. Fab. 1. 11

c. 3. e. inquit, et alij conerit
oritur, unde periculum nascitur du
phamphaloi. Tremere porro etiam
in ira plent labia, teste Seneca,

l. 3. de ira, c. 4. quem tremore
dandi cauere orator debet, quan
dul impedit pronunciatione. glori
daci labia forte pount in dolore,

invidia, iracundia, desperatione:
quemadmodum labia sua in omni or
Themist. Sacedam. homo pro magis
et prociety ad audiendum, ubi se
coram pro consule Rom. doctissimo
in uirorum corona uisit circum
clusus.

Quod ad risu adinet, negat gladi
l. 3. reipub. uir or crierq. graues
philogelotas esse debere.

palæstra oratorii.

De Platonis apud Laertium, l. 3. re,
 fuit feraciter admodum illi ueris
 eundem fuisse ad selesiam, ut
 namq. videre in omni deprehensu
 fuerit. Ita apud eundem Laertium
 a risu abstinuit Pythagoras, neq.
 Lamblichus apud Eranipidum ad risu
 prorsus. neq. Anaxagoras; plerumq.
 Aristoni Philo praebitari ab ana
 vili. huius ad ostent. apud Javor,
 ut e. apud Philo. huius in Aristoteli.
 l. 2. c. 12. a gymnasiis ad ostent
 risu additi arcebantur. Platonem
 item illi acridem docet Plutarchus
 habuisse uultu ad risu inuoluit, quod
 neq. secundum Aristoteli, quod admo
 dum Phalaris Crasis et Cato ridere
 nunq. sit uis, quasi ex Taophony
 acrio proceperant, ut e. apud
 Athenam l. 14. contra risu Ciceri
 risumq. contendit ad de oratore.

Palæstra oratoria.

51

Et Nestor semper hilaris in doli
abq; in risu proclivis apud philop.
in heroi. Polax non peritodu' latiore
numquam circumdugit agendo, qui
videret. Nil amabant diu esse
mority. Senec. epist. 113. risu diu
siliti cui sibi proponit solaccipus ani
mal ee. M. Ant. Dimp. pariter sub
risit, cum d. H. Lot aureor' orator
in Congiariu' posuere, quib' amor ad
fuisset. Hæc carpoisur non admodu'
honestas, uacordia, infamia, lasciuia
ita Jocrater.

Resur orator igitur itaq; n' debet eo lassu'
et inconvulso, plenioriq; ore effusus
quod Persius Satyram ead' Crispin'
videre dicit, et Catullus Epigram 39
videre Catuli ore Gallicani.

Caveoq; imprimis uero Oratori e' risu
ille domus, q' e' mulieru' propriu' mol
nitia Luensiu', unde Lucianus Rheto
rem de feris esse effeminatè lasi
uicantem: subridens, inquit, incurran

Palæstra oratoria.

53

Exeat orator seruta et sercatur, n
aut videtur, ut extremis maxibus qm
max sepe videtur. Tacit. a. imp. imp. et
apud Lucilius in (C)apulo Platinem,
lacte valide et ore fado exercere,
orasi pulmones eructaturus. Laxo
datur imp. Constantij et Amiano
E. 21. quod nec fuisse in publicis,
neg, naves explorasse et uisus. Sic
apud Zonaram lib. 3. Juliang.
Quod est spiritus apprimere vitabat,
ut diceret Phio si licet post, ne reg,
pirandū qd ex ee. Hinc apud Gudian
Tobias etia mente nascitur in adhi,
Gudian, quod spiritum et aquam inhi,
feret, et conuincit uim spiritus apud
Amianu l. 23. Exprea n licet,
quam ob eadem respiratio pellior
foruorū labra emicorantur.
Attendendū insuper ne hoc ex fug,
gestu orator auditorer deperat,
cum Dionysio Tyranno, cuius salua

Palæstra oratoria:

absentat ora: quod Helianus nelle
 dulciorem se hinc dabat. Ceteros
 despicere inter signa fedi dicitur,
 merat Theophrastus, qua de re
 Hschind descrehen dit Demophanes,
 improbat Quintilianus l. 11. c. 3.
 Inter alia oris vitia Quintil. l. c.
 conemorat edia despire, cuius in
 mineat necessitas, excedit oratoris
 Ene ille quidquam inde core facit
 neg, als patientior. Reprehendit
 Demof. quod in principio oratoris
 sudores als caput sua berat.
 Testi obs. quos orator amygda
 comedit, qui sputo obnoxius e inter
 dentes et labia caler, lerat, et aliud
 ceberant medicantur. Tullis quen
 domodum apud Suidam hesitacionem
 cantoris, dia apud nos memoriam ar
 quit oratoris. Spumare ore
 Puris e apud Cic. sept. in Ver. art
 offere barbareg ire spumant

Palæstra oratoria .

56.

V. g. apri. mo. f. d. Spuma mus,
liens & alia molli et delicatarum,
qua cienda salua caâ dulcioria
quædam fœdula densib; inunde,
cant, unde in adis labellis summa
nascerentur. grauit' propterea
reprohese a D. Gregorio Naz.
Suspensio aliquando morby e, et
anuldu oratione in pronunciendo
impedit, vñ spiritus defectu
vix deniq; elanguet, de quo Fabry
N. 11. ultimo. sunt q; crebris an;
helitu; inquit. et introspu' etia'
sonante, imitentur iumenta
onere et iugo laborantia. aliquan-
do ad animi affectu; indicandor' au-
hibetur, et maxime con suspicia;
re consuevere hñes, vel quod
angratur, et quod iascunt, vel
quod amant. Suspirandu nunq;

Palæstra oratoria.

orationis incitig cum Maccanthe.
 quæ hoc animu mollem significat.
 excipit in res maxime tristis,
 et luctuosa. Genus a. Sappirij
 duplex e, placidum unu et quietu
 alteru vehementer et quatuor
 crebro anhelitu et singultu, ali
 tatu in amplificando luctu, do
 amore, desiderij et similibus;
 Singulij cu nihil aliud sit, q. Sappi
 ritu manet, oratori convenire ne,
 quit, quia verba interdicat, pro
 nunciatione impedit. Sermone
 aut N, N, loquitur, incertat, nisi
 forte inter parietes privator,
 quam vir singultibus in abstinentie
 Cicerone in Epitogis sufficit Cæ
 edij. ait n. Cicero sæpe, pro copia
 lacrimaru se in loqui n. posse:
 Carcat in orator, auctoritate nota

Palæstra oratoria.

58.

et actionem, nisi admodum sit res,
Sereny et exercitibus.

Adde coram præterea est ofcitatio,
qua maxime laborant, q. ferma
ascenditur. Hæc est autem Philo et

Mathematicorum et eisdem temporibus
habuimus, eiusmodi in illis a face,
lip dictum in Suida legimus, hæc
memiam in ofcitantibus op. in uolap,
te. Greci huius ofcitationi reme,
dum ponit Quintus Sereny. Mansum

suavis oleasum amaris. Rucy
et in omniq. dum maxime in orator.
Et sup. in rey. reppererit M.
Ant. in secund. Philip. et Luc.

Piso et in Cicerone. In est para,
sity sit laudare paratq. si bene
reuerit. apud Juuenal. Saly. 3.
et doceret Stoia 1. 9. epist. famil.
rudy liberor. et de ber. eius
cua est in in a saturis par et copia,
dum etia eligas inopia,

Palestrā oratoria.

ut ē epistola rē apud D. ffien.
 mynd. caecida in super nichalabio
 q̄ graeci sybari dicunt, ut pra
 ira aut superbia spur ore exiit
 barbam muliere, in uiribus raba
 oratoribus Celsolij q̄ uir, ita
 Dricofraty ex Drenā barbam
 manu tenens conto edans rem dit
 si alo et in media Philia redouff
 ex, sicut, et apud Plutarchu
 solis Cuius barbam hinc strā de
 muliere frequentius. Orator
 Athen. Epicrates q̄ praeter alio
 rō consuetudinem promissam bar
 bam nudi ires, Rex barba ē ap
 palleby, q̄ can de ob caam Juliang
 Dnan. uctarunt capella apud Hmian
 1. 1. et rē. Epso fare statim
 magistraty in dō. Ephori debe
 bant ori in uirentem barbam at
 pondere.

Palæstra oratoria.

60.

Capitulum octauum
de quo ipse oratoris
truncus corporis honeste
aouca tur

Plorant hie Roseius Melothesia
scilicet omnium partium apta profici-
one, qua latinis Statilius dicitur
a Plauto babilicus laudatus sua
habeat dignitate. Annianus l. 14.
descripsit filium corporis, et rec-
tam compagem, alij l. 4. plebam
liberali. Lilo uirgine dicit. Ter-
tullianus l. de anima sicnam cor-
poris nominavit.

Statuer ergo hie debet esse erectus, et
celsus, ita Cuius in oratore per-
fecto. eiusdem corporis compo-
sicio uim habet maxime, quod
paret in phocione Atheniensi. et
xenocrate apud Plutarchum. et

Palæstra oratoria.

hac dignissima compositione har-
 ma ex brisim' a m' p' p' p' m' m' m'
 Liby emanat. Prosa h'c E m' p' i'
 m' p' e' o' m' n' i' s' p' u' b' l' i' c' a' s' a' p' u' d' P' a' l'
 7. 11. c. ubi. Num aliqui m' m' i' s' c' a' p' u' t'
 s' e' p' i' m' a' s' t' u' l' u' n' t' q' u' o' d' u' i' t' i' u' s' p' a' r' t'
 d. Hieronymus in r' d' u' a' b' a' c' e'
 p' r' o' p' r' i' e' i' n' e' x' t' e' n' s' i' o' n' e' e' d' l' i' s' c' o'
 r' r' u' i' t' i' s' o' r' e' c' i' t' a' t' i' o' n' e' m' o' n' s' t' r' a' t'.
 Caput in alterutra parte inflexi-
 bere tenentur dicitur, et h'c of-
 f' i' c' i' n' a' t' i' q' u' e' n' a' d' o' m' n' i' u' m' d' i' v'
 o' r' a' s'. Et Gardanapalus docet
 mollissime caput inflectere vultu.
 H'c pedore ferè omni in anteriore
 parte proglumbunt, x' x' v' l' o' t' i' s'
 nonnati. Et corpore prore
 impudentis e' et in rere curis
 apud H'rtlen: hinc Demosthenes
 in orat. de coron. Et hinc in
 Gramatonis L'ora, in curum, sine
 g' y' p' o' s' u' l' i' t' e' r' o' n' e' o' d' J' u' n' i' u' s' b' l' e' s' u' s'

talu
 +
 Capim' d' a' p'

Palestra oratoria .

62.

illud apud Fab. l. 6. Sibulam
ferream uocauit, nescio a.
quae uirtus ubi staty huius erecty
significat: illa certe demissio,
anhi significat inbecillitate,
concedendū in huius amplius &
oratoribus Sylliceantur, et ala
de quod dicit. Solenter ante sola,
cismus ille cauendur & traciis
L. A. P. T. L. E. V. cum aligui remigū,
more in anteriorem sese parde
diuidenter uox resupinanti pro,
noy, iter u capite melianter
amunant. Mors a. decora &
morsua proceritas, q' capat
in Tiber. Cap. Tacitū l. 4. amal
Cyaesiar qd Cyclicus Sabellas
& ligno uilem sumptus ad corpus
idhibebat, ut illud sustinerent,
ne ob proceritate ed grauidita
tel' corpus infloderetur. ita
Athenarū l. 12. stat oming

Palæstra oratoria.

etiam sup. apud Capitolium
 Viliatens habellus in pectore
 fasciabat, eandem ob eam.
 instrumenti genus notu apud
 Athenas 1. 3. mulieribus delicia
 sup. et nihil incumit, anticit
 perstris. grandis et Colossæ de
 horis Hadua hōm. reprehensio
 E oberia, si virtutibus amorem
 cohens sed, quemadmodum The
 les in Electra Euripides, culpa
 mente et intelligentia uacua no,
 monat, sapere, hōm. d. illud Cas
 dalli, epigram. 87. nulla in han
 magis. Et corpore mica sglis.
 Iude Cornel. Quis generu in eadē
 Corbulo per comitū. Aristocratem
 nominavit, reg. hōm. et Puniliones
 concevit et omnes, et nullo mag
 gypsof. hinc Neauka diacritate
 p. 1. ingrat. Aristophanes. hōm. i.
 inquit, parauit, sed postinus, et cu
 num oratorem. Paritissimū corpore

Palæstra oratoria.

67.

In parum Catully Epij. si. dilectus
uolat Salubetium, et Exdamon
paruum Phitorem olim interrogat
antequam se uiderem, inquit, neque
tam orator an orator es. ita
Seneca l. 3. g. 10. 11. Epist. etia
Ciceroni locus et de orat. de
iudice minoris. Natura. interrogabo
inquit, p. p. 11. 12. ita inquit etia
et Antonij Caracalla, Julijani,
Crispini et Antiqui. Hinc Ingeniu
galba in gypso corpore male die,
hanc habitare, que resta uig. et uig.
notre q. ten. corrigere a. n. p. 11. 12.
eidemq. Oriliij Grammatici, cui margi
one arripit opera daret + orat.
respondit: in hoc gypso dicat b.
leo.

Debetur latera ipsius corporis
molex cu' nota omni ad ge. tum cor
uere. Comit' abe ueritatem
uocant Seneca proxi. l. 2.
explicat Ciceroni orat. perfect. 5.

Palæstra oratoria.

et ad numerum, rēquit, et hinc ad
 frunco magis dicit, et hinc ad
 et virili. Ceterum in hinc. Ita.
 profam quidam, Seneci, et nulli,
 in corporis motu, quos viri in
 nam dicit frangere Cyrius, Plu-
 tyr epys. 2. et Alexander etio.
 Pedagogy c. 6. catechias emili,
 hinc fractos motu reprehendit, et apud
 Horatium motu docti gaudet ioculor
 natura virgo. quod sane hinc Sen:
 1. 7. n. n. 99. c. ult. ed. S. Hamb.
 1. 1. offic. c. 14. sicut, inquit, q
 sensim ambulando imitantur officio
 meos gressus, et quasi quædam per-
 cula pompas, et statuarum motu
 nutantur, ut quoties eurg gratia
 transsecurat, modulos quosda
 servare si deantur. ista apud
 Hæculer l. 11. plebanorph. alij in eph
 pectus la mima mendebat. Cæcend
 Et in super Tibij. motu, ista apud

Palæstra oratoria . p . 66.

licet, quod in gestu solutus quasi
saltitaret, quod illi ad nullam corp,
ut styg. proxi. ing. de qua de ita c. iaro
in multa iactatio corporis, et nihil
natio, et quidam: l. 11. c. 3. Materu,
venit in utramq. parte nosq. corle
spectantibz oculis decedit, q. alibi
monuit, tetro latere sacre gesty
nemine aliu. inquit, spera decedentim
com. diaru. f. lozem decebit, arde
merito dicentur Carione, et angere
anad. in. f. ar. facill. ante qualy.
Caesar quis loqueret ex. in tre. cum
Eliud. apud Theophrast. in historia,
in scella. i. e. circumspicere, et in orbe
agendo circumagere gloriosi. Em. l. 11.
in oratoris, quod. f. l. in. in orat.
quæ. Theophrastem aurobe obiecit.
Demosthen. q. edia. r. in. oratoria
in. d. y. s. B. d. d. y. s. f. u. i. t. u. e. n. t. e. r. c. i. d.
in. m. in. p. r. o. j. e. c. t. u. s. u. t. a. p. p. a. b. i. l. i. t. y.
o. s. e. n. d. a. b. u. r. i. t. a. n. o. n. e. s. f. a. b. i. y. l. 11.
Hic. Socrates. in. i. n. g. a. d. d. i. c. e. n. d. a. a. p. t. y.

Palæstra, oratoria.

quæ apud Maximianum Tyrium disertat.
 23. eras unig et ventris. et. aliud
 a. e. pulchro dicere, aliud idem ex
 plano.

Qui vero si ut loquitur, illa dicitur
 9. 7. et 8. p. et dicitur in phos. uasit cor
 poribus hinc in q. et terga pulchro
 horum, obesa dicitur, nung a
 dicendum est, et dicitur. si conser
 pinguini minus et corpulento apud del
 lio 1. 7. c. ult. equum dicitur
 quid in ab eloquentia facit remoran
 tiam, et apud dicitur dicitur uentris
 aduniam explet, unde dicitur
 vlt. et dicitur potius quam dicitur
 ad dicendum afferret, apud dicitur
 l. 22. Solent a. hinc in ad orati
 onem dicendum dicitur, orationem
 puerpera in q. in di. grauius dicitur
 et dicitur dicitur dicitur dicitur
 unde apud dicitur dicitur l. 2. He
 rodam dicitur dicitur dicitur dicitur
 nata oratore dicitur dicitur dicitur.

Palæstra oratoriæ .

68.

Caput IX. de ma-
nuum de coro .

Quæ Lactantius Firmianus l. 10. de
opificio Dei vocat rati et sapientia
nimirum D. Thomas et Ariles l. 4
de partibus animal: c. 10. organum
organorum, et Hippocrates de spiritu
quæ appellat optimus dicens plagiis
proin recte epitelis præcæ o' d'ro
du n' m' v' x' e' c' o' r' e' r' o' r' e' , e' r' i' t' e'
Hæragoras censuit prudentissimam
omni animalium rationem audiri propterea
quæ omnia unquam obtineret, quæ ad
pombissima sit, ad oia affectus genera
significandi quod laule e' grati ue,
Ceres e' u' l' a' e' r' d' i' p' e' r' u' n' t' . M' l' e' a' t' n' .
antiquis illis magis fuit, quæ D. he,
gorius l. de hom' opificio c. 8. Ariles
ille o' maxime dicitur, ut earum opera, et
reditior est sermone usq. n' g' a' t' n' .

PALLASTRA ORATORIA

subram in nobis fuisse articulos
 nisi in corpore namq[ue] ep[iscopu]m dicit. unde
 Ep[iscopu]s et tunc significatur lingua
 subditur manu inquit. et p[ro]videtur
 cor et manu eodem gradu ponit.
 haec semidorig. l. 1. c. 45. Totie n[on] frustum
 aut felicissim[us] oratori eventus potest
 di[sc]ip[ul]o se p[ro]feret habere namq[ue] conrari
 sit. P[ro]vincia n[on] p[ro]nunciatio[n]is et
 recitatio[n]is s[ed] manu. Quia dicitur de
 le l. 2. ep[iscopu]s. 19. in fine ubi dicitur
 long[ue] t[er]ra et rigidus. P[ro]videtur
 silentij[us] cupit et labet, manu ena
 atq[ue] multu[m] solo qua[m]vis inas. Terribil[is] dicitur
 cordis. ita Philo[so]ph[us] in m[er]ito. Temp[or]e
 adeo manus artificis p[ro]f[er]it se soluat
 ut n[on] sit o[mn]ia exprimeret, qua ore h[ic]
 potuissent ab ip[s]o. ita H[er]od[us] l. 1.
 et poeta l. 4. ep[iscopu]m.
 mirabilis ars e[st]
 qua[m] facit articulos ore h[ic] corde loqui.
 Theodoricy[us] lib[er]ia Rex a[us]tica n[on]dam
 appellavit. D. G[regor]y l. de p[ro]f[er]entis
 loqui digitu[m] dicit, qua in arte excellit

Palæstra oratoria.

Plat. Memphis apud Athenas l. 1.
+ gestu oia manifeste indicabat, q
+ orat. dicendi se docere profitebatur.
Plat. id eo nullu equum subavit
Phil. sig sine manu gestu atq. praes
dio.

Quænam ad orat. igit. si uoce in oratione
ita in manu uel uisanda e actionis
similitudo, et eadem per eandem
lineam manuum circumscriptiones, nam et
e apud Plin: l. 9. epist. 26. nihil pec
cat nisi quod nihil peccat, i. debet n.
orator erigi, abfolli, uerbi etia offer
refere, offerri, et supis uideri ad
præcept.

2

Hippocrates in epi. lectione sta de offic.
nerici uelut medicu ad opera oia utraq.
manu adhibere, et Plato l. 7. de leg.
uelit ut in stat. Homerici Hylaropi
ambidextros ee, re una manu obiect.
et Arist. l. 2. de Hys. animal. c. 1.

PALAESTRA ORATORIA.

dicat inter oes am mantes sola hie
 utray manu dextera nati, oratoris
 su e una dantur uti manu, utij
 illa dextera: ita Cic. 1. 3. de orat
 et in orat. perfecto: auctor etia ad
 Hferemiu 1. 3. h. orit, inquit, sermo
 est dignitate, teni dextera motu
 loqui oportebit; et Plutarchus de or
 tura; queros docent dextera ab ip
 lese, laua tenere pare. Ne h' oia
 hie; dextera locamus oratorem. Ha
 fiebat, ut ne orat Alaius Capito,
 ne continuo dextera motu geat
 digitis excedere a sur, amul' genay
 in sim' tam regie read maas. Cui
 rei affirmande adde ueteres oratore
 gualuar, cuiusmodi uidere E Monachy
 Bauaroru, qua ab dita sim' oia, dextera
 dantur portendunt. Ita etia a h'ac
 docti h' ad olefentis lectioes reuere
 quemadmodu h'is uny E in colloquij

Palestra oratoria.

plerumque et hinc se, sequi et orant,
 lari soleat. Melitius vero patet
 To' bnd' ser, quod in rebz peragis
 dit ipsa per se etandi est, unde ipsa
 lurtis credita e' sinistra, unde
 colantur lurtificam lacram appella-
 nit, et Cuius. 13. Mel: natas, ad
 lurtis sinistra, dicit. Quena' m' p' p'
 dicitur docet comparatu' a' naa ee,
 ut lura dextre obse' uident. ita dicit
 Namq' sinistra fuerit debet dexte
 oratoris, quia in sinistra collocat
 dexte' numeros, partes, uariorum
 membroru' distributione', quo' q' p' p'
 a' p' m' onet' fforsen p' Cic: in Ver:
 Quintil: l. 4. c. ult. q' nos a' ad orat'
 distributione' e' adhibendus, sed cum
 membra complexa s' d, deinde etia' ha'
 distributio magis in oide ualget aduers'
 p' concionem eruditam. Valet a-
 Murrum' in Epilogis.

Palæstra oratoria.

Orator manus extendi solet in utroque
 et deprecationibus, non est enim Quintilianus
 reus in utroque namque plura affectus ex
 hiberi. Manum utramque dei
 mittere. Pariter demissis et depre-
 cantibus utraq; etiam utimur, cum
 rerum immensitate significamus.
 Ex aquo latera gestum exhibet quod
 dextra in contrapositis, et in inter-
 se dissimilia concluduntur. v.g. ex
 hac parte pudor pugnat, illinc
 pedulatio, hinc pudicitia, illinc
 stuprum. Videret nunc manus na-
 rum sybiuebant apud Josephum Scali-
 gerum l. 1. Prohibet. c. 18. non forte
 uti poterimus rei excrecentibus mo-
 ram significatur: cauendum tamen
 memia sit hac manuum conuulsio.
 Collisio et apposio manuum adhibet in
 rebus dissimilibus, de iustis, laetis,
 et inuidis, inuidia, animosus
 uolento. Maxime hoc gestum in

nificat Gregorius Nyssus. Orat. Lucius
 Pulcheria Auguste. Philo Judæus
 Flavius in exilio eiectione nennit
 compleret nationis opia semur papie.
 Epus Xenophonte l. i. Cyprianus
 manu glosio latitia significat,
 que ee debet in oratore noventa.
 Fabig n. l. ii. c. 3. mang gplodere
 leniu ee prominentis. Quasi
 did a tribuit Seneca et Philo.
 Conserere in inobalenti oratore
 sapius gplodere mang etia in
 necesse, quor leuer et rector in
 doctory ac multitudin sese uentura
 res uidet humilit. l. 2. c. 12.
 Plauto manu glosio in est. sub decem
 habet, nolui in oratore ee Proeresin
 de quo eiusdem auditor Eunapius uenrat,
 singular periodos compliione puehu man
 um suuiffe. Manu competatio roma
 lit e apud Auleiu. Etionem Christophi
 nu Gregorius Nyssus: manu sumat ut
 palma calu respiciant, etiam in lauis
 antiquissimis. Polle mot, qua organa es,

cabant. Orat: 33. reprehendit Dio quæ
 flagitiosam vitam spectantem, hinc dicitur,
 hæc Cyprius de exæbiis, similes forte,
 illarum, quas Quintil. agit ad modum
 nihil aliqd potestatis, vel civitatis
 nolles delicatulas mulieres non quæ
 suo solent summare, de qbus Eschily in
 Permetheus, et Actes, l. 3. Phisio. eius,
 motu superior manu motu teneritudine
 quadam et molitie dissolutos ait, et
 faciunt orat: qra Græcorum Crætes
 Cyprius deingit. Et schines Solonem
 aliorum oratores manum voluit in pallio
 recondidisse, nequm reprehendit, a Demoghe
 nes, qui comitibus in sinu vult. Quinquid
 sed, Plutarchus in Nicia refert Leonem
 verba tantum Athenis oratore primu pallio
 in dicendo aperuisse, et Seneca l. 2. Contra
 nequm, apud patres, inquit, arbor, q so,
 rensia suspensia aspiciantur, nequm
 putabatur, brachium extra togam ego
 ferere. qra actionis angustia simplici
 antiquitate opita, largata s in hanc de
 qua agimus manus libertatem.
 Planus a. in hinc modeste et modice porrigen
 da, nisi ead sit gravior, quem ad modum

Anianus. l. 26. refert Valentinianus,
 in concione ad milites brachius extenſus.
 Valer. n. hic geſtus ad tranquillanos audien-
 tibus agnos, et ad silentium indicandos. Tu
 etiam auctoritate in dicere hymphical, quod
 Tacitus l. 13. amat: notus E. in concione.
 quem admodum apud Tullum in Scythiana:
 Voces quædam, inquit, et palmarum in-
 teritus, et maledictorum clamores oes
 profuderunt. Ceterum idem geſtus hinc
 et Latitia, valens plurimum in iſtius
 nobis concubendi, concordiæque, à D. Grigorio
 Nyſſo. in alethio Aſtiſchero: Comenſes,
 etiam ait, et veluti lenocinio orationis
 ſuſcipi, quæ unâ cū ſacundia, digitos com-
 mouere ſoleat.

Nam nullus obtegere, uerecundia e quod
 Alexand. l. 1. problem. 15. Aſchindri Ti-
 maccho. abſtineat orator, quod n. ſit
 et ſua, et ſuorum dignitate auditorum digno
 geſtu. unde multa pudicus præſertit Ora-
 tor, omittit. Quem admodum Cicero in
 Ora Philippica, et in Timarcho. Eſti-
 ner. Minus facie ducere, ut uultu
 genas lazgere, mimica E. quem admodum

Palæstra oratoria.

etiam manu in curia p[ro]cedit p[ro]p[ri]e
 inducere, quocirca p[ro]fecto p[ro]ciat.
 Genar n. quodam salutationis e[st] scob[us]
 hic scobenma dictu[m] apud Athenas l. 14.
 planus supra caput effere[n]da etia[m] nung,
 unde Fabius, tolli ante man[us], inquit,
 supra oculos idem isti infra pectus, arti
 licet velant, ades a capite cam petere,
 aut ad inu[er]te[n]tre de[m]uere, nisi quum
 habetur. licet ex h[is] q[ui]a n[on] p[er] p[er]
 tangere, licet etia[m] ad inu[er]te[n]tre dan
 geris, p[er] h[ic]e man[us] conu[er]tere, qui gestu
 ubi in elegantior e[st] p[er] h[ic]e in h[ic]e
 maxime ualeat, in uehementi et acri
 oratione, u[er]o inu[er]te[n]tre uel ex p[er] h[ic]
 card[us] uel sunt. Licet etia[m] uerberare
 p[er] h[ic]e, maxime a. in planctu, apud
 Tacitu[m], et D. Nyls: magis in h[ic]e gestu
 Theatrius e[st] quantum uis Socrates
 apud Laertiu[m] l. 2. apud licendi ab
 reppur, soleret condicere, et p[er] h[ic]
 se dicit operare. ferire ferur e[st] uerbe
 mentiu[m] agentis, dolentis et indignantis.
 huius gestu[m] auctor e[st] traditur Cleon, qui
 ad similes in citatior e[st] adu[er]sione[m] fudicat

Palæstra oratoria.

80.

quorū in loco obscuro sine affectibus
celestibus. suspensa manu agere dicitur
et renigi, quasi aut memoria deficeret
aut verba haberes plumbea, elephas
ho aut Camelo esse potingeret. Nam
habere nisi actus utitur ē inuenitur
familiare Theodoro dicitur, propter
alys iactare manus. Aurelian. Satyr.
3. 8. Hieronymo Epist. 5. quod unam
Demetrii, præterea v. nemine dequisse
monet Quærit: quare officium dean
the dimittit sit et carior, ut eodem
belle respondit, rem ista ce, sed eandem
ob eandem in inerte peccare. Horatius
apud Gellius l. 1. c. 5. quod manus eius florent
arguta, et sibi abundarent, maledi
cip, conuictus iactatur, et, ut si uoluerit
Tongraty, gesticulatio in Dionysian uoca
uit. Audacius promittit Cicerone rdo
de Orat. minorum, scilicet et Etheloyon
ce si nimia sit imitatio. Orator itaq
suscipiat oratorem imitatione, ut in 1. q
audet, cogit plura quæ uideat. hinc gestu
n' uerbi, sed rebus ē accommodandus, qua
in re laudat M. Antonius, in Orat.

perfecto. Gestus, inquit Cicero, erat
n. verba & primas, sed cum sententijs
congruens.

De compositione itaq; manus, qua a motu
varia & saep conuenit, Valerijus Maximus
de ista praecipit. Compositus in pica
di motu, inquit, erectis in iota dexte
digitis tertio comprimens, ita verborum
gestus est. Apuleius itaq; pulch. pallid.
+ in dialogis. n. compressum, sed erectis praest. Porrigit
dextera, et in fac oratione gesticulabat,
cuius, duobusq; inferioribus digitis ca-
teris emicenter porrigit, et in gestu pulch.
inquit. cuius exstat gestus Romae. Hic vultus
Colozaeus, qui olim in Antonianis tempe-
steterat. Fab. Quintilius, olim illud motu
fuisse conueniens tradit, quo ne dexte
gitur in pollice gestabitur, ex pluri-
bus. Alij pro oratione manus ut Hippocrates
de pugnando namq; opinati. Alij vero in
palaestra, quod idem apta censet dolorem generandi
quod nullus ita manu intendere valeret, qui
sentiret rehemense dolore, cui accedit gale

Palæstra oratoria .

cap. 1. 2. de motu nasularum. nobis nescimus
quid sit Hippocrates, videtur oratori
oia tenendum, ut n' sit manus passa oio
pro na, q'q' oio p'pina sed ut illud or' p'p'or
ad parum dignu' e' directe cogitatur.
T'p' app'p'it, quon' medici curati p'p'p'us
nominare. pro na n'p'p'ia. e' debet in
illo statu, p'p'p'et' p'p'p'icatore docere
cu' v. g. si p'p'p'it' n' d'icimur, vel aliquid hui'
degrepu' significamus.

Crescilio maxime placet, q'do huius in d'ic'io
p'p'p'ici adiu'gitur. Alij h'ic'io' explicat'io
id'q' vel ex'p'ic'io brachio n' antiquu', quod
formio d'ic'io' quent, vel n'p'p'p'io n' d'ic'io
brachio, elab'ag' n'p'p'ia ante pectus, qui
p'p'p'ia h'ic'io' g'p'p'g' oratorio' elegantissi
mi, et ad'ic'io' p'p'p'et'. Opp'it' un' n'p'p'ia
n'p'p'p'io' d'ic'io' l'axationib'us, conf'p'p'it'
elaborat'io' illi generi d'ic'io' n'p'p'p'ia. Alij q' d'ic'io'
p'p'p'p'ia n'p'p'p'ia d'ic'io' p'p'p'ia, p'p'p'ia p'p'p'ia
h'ic'io' ad'ic'io' un' n'p'p'ia n' d'ic'io' p'p'p'ia, qui
un' n'p'p'ia g'p'p'g' n'p'p'ia n' p'p'p'ia
do, et n' d'ic'io' n'p'p'ia, g'p'p'g' et' h'ic'io' n'p'p'ia
h'ic'io' e' sed n'p'p'ia apud Quintilianu'

Dalastria oratoria.

qui alterno celebris notu q' dicitur et cogit
 cat manu. Aliter dicitur orator manu dicitur
 humeris pectusq' paulu' inclinaty affir
 mat, ut levat' conuolup' ed' q'at' p' dicitur
 uiget, et argumentor' d'cl' h'om' d'it' q' in
 addit. Manus om' n' op' h'ic a' sinistra
 incipit, deponitur, n' de p' h' an. C'c'ant'
 orator' n' an, ut depon' non a. s'c'ire uideat'
 nisi forte n' n'a. Superest ut uideamus
 q' om' o' d' inter u' h'ic' n' c' l' manus occupan
 sinistra debeas. Proferenda igit' in p' p'
 mis' chirotheca sunt, quia s' s'c'ant' d'it'
 nisi forte h' h'ic' n' g' aut s'c'ant' d'it'
 orator. Valgo n' sinistra manu e' ager
 actor, nisi n' h'ic' s'c'ant' d'it' n' h'ic' n' g' n'
 n' agenda occupata. n' h'ic' itaq' n'a
 ee, ut ne s'c'ant' d'it' s'c'ant' d'it' aliquo modo uer'
 petur. n' n' h'ic' e' illig' n' g' n' esse
 aliquod orator' n' h'ic' s'c'ant' d'it' s'c'ant' d'it'
 sinistra propius e', ut aqu' h' h'ic' n' g'
 n' n' aduenit' s'c'ant' d'it' s'c'ant' d'it' s'c'ant' d'it'
 d'it' aut occupata s'c'ant' d'it' s'c'ant' d'it'
 h'ic'. s'c'ant' d'it' de hac re iudicet.

Palæstra oratoria.

84.

qui ista plerumq; oratorum statuas potuerunt, ut similia libris praeferrent, etiam Luciano teste, quamvis Quintilianus l. 11. c. 3. censet hoc esse impedimento ad multos gestus; quasi in illo dicendi genere incitato loquendi, sit facile poterit aliter occurrere, vel de gestione oratorum, cuius praemissa, vel abiectione, quem admodum in Comicis observamus fieri.

Caput decimum de digitorum decoro.

Patet admodum Epitaphi monent in Enchiridii, utro ne digitorum quidem temere exteant proferre, cuius nimis certe magnam notat Antonius, recto de Oratore in digito Crassi, quae ne fieret, inquit, cui a se tractant, in casu horre scilicet, tanta vis animi, tantus impetus, tantus dolor, oculis, vultu, gestu, digito denique isto suo imitari solet, ut recte exclamaverit Plautus in quodam sua declamatione apud Seneca! 3. controuersiarum. o digitorum multa signa,

Palæstra Oratoria.

fer. o needacis inquit viginti am orn
 opilis puniend. h. viginti amos pro
 vo dicitur, poterit uideri pro amata q
 dicitur gesta erasse. quos circularare
 debueras, digitorum aperuisse, cal uer o o
 qua facilius caletis porrecta dextra
 simplicantur, ea quadragesima ^{cap}
 diuino auges, in pates digitorum gestu
 erasse. Crystologus orat. 1. 68.
 in supra centem nonam et nonagesimam
 centesimam a numeru collocatus fuisse
 in dextra doct. unde D. Hieron.
 1. 1. in Iustinianu, et in Hippolyto. uigi
 nitate conueniant centesimam inquit, nu
 mero de sinistra transferent ad dextra.
 Debantur et in percussione seu crepitu
 digitorum in ad audientia faciendam
 ad etiam gravitatem respicio. I significan
 da apud D. Hieron. epist. 101. et alia
 ad quosdam, et Velig longinur de Orator
 graphia. digitorum sonus inquit pueros
 ad respondendum incit, dicitur ita etiam roma
 nos evocabant suos qui percutiunt.
 qua consuetudine pueris moribus cieca
 uult element alex. 1. 2. pedagogy. et.

Palæstra oratoria.

erat idem in more in hereditatibus
 ad eundem, ut notat Cuiacius l. 7. de
 servationibus c. 18. cu: 3. offic: alij
 veri huius generis potest ad verum usitatum
 significandam specie exemplis. in nunt
 Ariano l. 2. de expeditione Alex:
 Similachrum aliquod in Lunulo Sadana
 pali dicitur in hunc more conformem
 his potest huiusmodi autem
 de huiusmodi ede, bibe, lude, q̄tōria
 cetera n̄ sunt: Sicut huiusmodi
 licere magis solet. Fab: l. 9. c. 4.
 idem notum dicitur idem in intervallo
 significari, et s. August. l. 2. de nupt:
 uentur recitationi attribuit, ut in
 plures, dicitur de passionem. Huius
 Genes c. 12. de beatus se uide. quoniam
 dicitur, inquit, aliquod inter se canes
 mediantes semper sonant, ubi pro sonant
 legit Lipsius sunt, sed olim correctus a
 Fabio. c. 9. soluta, inquit, oratio n̄
 descendit ad sequitur dicitur. Apud
 Dionem Grammaticum l. 3. inde canes
 Dactylus dicitur et dicitur a tractu di,
 q̄tōria.

Palaestra oratoria.

Articulor utrimque minime oratore de
cere nasat Cambrianus l. 11. c. 3. qui
Pitiedis valde manibus somitis efficitur quod
serer. l. 1. de ira. l. 1. et l. 2. c. 4. na
galy e ad me igitur articuloz de mpa
e se ipse mangrangunt, et pulchre sapiter
poedy. digitus a decoro auroate e

de oratione n. r. de sapientia Plinorue
de oratione delectati. Lucidula in primis e
a digitorum angustia. ita Cicero more
de orat. quae se abest quadae et suble
digitorum notiones. qby praesijia praep ha
sedem oculor illudunt. Hae etia pua
manu argute diducit. qby praesena
digitorum micatio, quod e in eor aliq
digitor reciprocis quodam motu apdu
dolare, quasi maniq; pua mclandi cor
n' solu e cura sed etia pua ex ipis licit
tionib; edictis publico profissit. Appro
manu praesedy uron.

Vitium demy graue e et haeculae proprias
reliquis digitis in manu complicatis
adumy in uicem digitorib; uideare;
cunctorum etia e vitium patular manu
proptere opprobreis dissipatis, Tigidis
a iya e longe digibili, quod eo desonig
ent qd breuiores confioresq; erunt
digidi e omnia neptissimi se qui digido

Palæstra Oratoria.

in medio agens, qui Signon inia leuiter
 uerpus et uelam' dicit a Persio Satir.
 Gladiale l. 9: nemo in super oratore
 uerberis sit, de quo Sueton: c. 68.
 uis unquam, inquit, loquebatur sine molli
 quadam gestulatione. Vngues uider
 leuissimas e apud Ateq. Tmo f. l. h. c. b.
 e. f. g. etia' in adom. uue q. r. i. g. Sat. 5.
 erudum Clarespady uaguen uro leod
 uis hac: a quo Horat. l. 1. Sat. 10.
 hoi' e serio meditari.

Capit undecimum de de
 coro brachioru' et hume
 rorum.

Recte Diodorus doctrina et ait, brachiu'
 et ueru' uisitate, nec propterea uerbes in
 Anonim' Lubela possere. In actione uer
 missa, et molli brachio molliori, et loquit
 Cicero, age uer e. qui qua brachiu' uerbes
 quodam animi ardore inelata uerbes
 in primum orationis, ipse uerbes
 et brachiu' pro uerbes uerbes uerbes
 se uerbes uerbes de oratore Equitiam
 quasi uerbes orationis. In oratore a per
 se uerbes uerbes brachiu' uerbes in
 uerbes uerbes uerbes uerbes uerbes

Palestra oratoria

in casu venisist. Supra caput de core effor
 tur, in oblectationibus dicitur, de curandis
 Crionibus, minor, absque orationibus. Quae
 venisist itaq; erit haec brachij quilibet, quae
 archalea dicitur angula in cubito facta
 demisso elevatae rotulae manu. cubito
 gubn. Luere. hancq; producto margine
 & in d. cor. Cubitu in utrunq; latius
 ventitare sup. om. et et ser. onum,
 quendam in perpetuo quodam brachia con
 tinerere, quasi auolare velij, quod quacis
 & H. et. et. et. gub. h. uider. p. er. u. li.
 derij gestantur, sine gaudentij, proinde
 moderatio Quintilianum adhibenda l. 11.
 c. 3. neq; delect. h. uer. m. care, et
 quasi exire, ac si acu puncto est et ora,
 hor, propterea olim Demosthenes repre
 hendit, oburgatq; & Juliano Gregor.
 Na. 2. orat. 2. in eundem. h. uer. o. s.
 plur. a quo sustollere, arrogantiae & atq;
 superbia, ita apud Amianum Marcellin.
 q. 22. Juliano uideatur hoc brachij, et
 humeris exferat angulos. Atq; de h. ca.
 tibi illi, qui muliere more ut latissimum
 humeris Platones ce uideantur, et hoc
 Longuli anales h. tes. aliq; h. oneta

Palæstra oratoria.

adhuc, pulmonaribus suppositis. unde
 Ovidius:
 Convenerunt Terræ, capulisq; ana belinibul
 fuge pulcra facia pectus: cond.
 Humerosq; gubere et angustor' officium
 n' expedis, huncora n' inquit debuit
 raro decer' alteratio est q' natio e.
 Semora olim in comedia. E gely. u.
 nisi proinde hunceri in m' d'era la
 brachy projectione decerit oratore
 auctore Quintiliano l. 11. c. 3. c'ur
 nodi: q' n' elati, n' valive n' d'ati, n'
 cornu et riyentes, n' ebernei, quales
 habere p'ferant vidit Verus imp. De
 nisi hunceri propriy s' gaminari
 olim in galestra compositione p' d'is
 p'p'ine h' d'eceras.

Caput duodecimum de statu
 et decoro pedum.

Quintil: l. 10. c. ult. nonet oratorem
 se leonim' in par sup' p'lofione p' d'is et nanu
 iactatione exhortari; cui' ubi docet
 Coasq; d'is de oratore: sup' p'lofio, inquit,
 p' d'is in p' d'entionib; aut in p' d'entis, aut

Palæstra oratoria.

92.

Simulatis, ubi miris vehentur regnas
est triumphat oratio, ut in dæora,
miserationibus, et similibus. ita dicitur
Hieronymus in c. 6. & Zechiel.
Si quando nova aliquid, nupit, mirandam
colpimus, & tan tempore quodis perhor,
relingit, ita ut complodam, manq est
pedes allidam in terram, et uoce
inclinam ad. Quid, que maxime de
ea oratione intelligenda sunt, ubi
affectu regnant vehementioris: non
Seneca epist. 75. Et iam si, nupit, dis
putarem, nec supplerem pedem,
nec manu iactarem, nec abtolterem
uocem. Sed ista pro oratoribus relinqueret.
Adde Cicerone l. 1. de orat. atq; itery/
de claris oratoribus. in Crasso. Quid
nenti alias oratore, uelut i. 2. de
oratore legimus, in crebra suis pedes
suppletio, in magna corporis iactatio,
qua si admodum crebra sit, hominis inepti
& indiciu. audiforemq; auertit. At
nec certe cautu lege erat, ne orator
in crebra pedem suppleret. Pedes
inhabiles, amicos indicant inconstante

Palæstra oratoria.

ita Clement' Alexan' ping. l. 2. Pæ-
 Lucian' seroam et Linnæu' arguit,
 et Quintil: l. ii. indecoram arbitrat
 corporis in utrumq; latet, facilitate.
 Hinc illa in Cathedrali' inambulatione
 e, qui incassum rarus, ita longus
 esse debet, quendam in oratore
 memet Cicero: ne uel: ut plausus
 quot pedu' illia declamare uo. equi
 laudat qd erat, hanc perq; inambulatione
 oratori, donec populi foris plausus
 deferre fecerit.

Micare, exsilire, et inter dicende, si
 pudare, grauides indecoru', quædam
 modu' etiam proe malibri tenentur inde
 in uestigijs mollissime languere, sub
 sidere, tremere, quasi lancos habens
 pedes, quales Boetij nominat laceros,
 ac delictis inpedientibus molles. Lucretius
 uocauit Hyperonij epid. 22. ore,
 la, inquit, ceruice et lauentibus pedibus
 incedunt. Vitius hoc graeci Cæciliam
 unde D. Aristot: l. de uirginitate.

qui et pedes, inquit, ei cura est, ne
dissoluti atq; molles, sed simplices, et
minime affectati sit ingressus. Rusticus
vero et Callonius et alitero pede ex
piliere, quos quædam resy siting eleganter
dixit pedibus arguunt.

Quasi ubi de solis ut pedibus arguuntur,
Sane compefecit credam, et vestimenta chrys.

Quod quida vocavit, utroq; pede decla-
midata. Veteres olim Christiani,
quod mirare apud Clementem Alexan-
drinæ N. 7. solummodo in sine ora-
tionem suam pedem adhibebat, quasi
insequi cupientes beatam illam
unde de pyth. uereq; Christianis hinc
Gregorius Nyss: oratione 3. de orat:
quibus eos terram sumo dante pede
tangere. Porro pede terram plaudere
gaudentis est, apud Horatium N. 2. Carm:
et Eschilem c. 25. u. 6. apud Martium
Mitarium N. 1. artis grammat: quia
pedum pulsu soliti sunt veteres carminum
laudem prosequi. Rusticus in nostro Teren,

Liano: iambicus a. inquit, uerfus, ad
 pedes etia dactylicis gentis assumat, de
 sunt iambicus uideri, nisi quibus ita
 moueraxeris, ut ad pedem suppleat, iam
 breu ferat. Vide Quintic. 1.9. et
 Athenagor. 1.14. sed un motum. p. 1. re
 perba Luise tradit, q. maxur, appropi
 pro antiquis pedes magis in publicis uari
 reparationibus, exercebantur. Non sit
 go stabit indecorus, nequa in proferant
 pedibus infirmita, ita Fab. 1.1. in 1.11.
 k. 3. proleto pede dextro stare, can
 demq. manū pede breuere deforme.
 Equi go esse debeat pedes, paululumq. d.
 ducti, vel minimo momento sinsera
 tueri. Pedes ita diuariare in barba
 Nura X. luge E, inde apud Celiv. 1.13.
 Eccioni uerbi d. dicta E, quod uerbi
 explicauit Varro, q. dicitur Suis apertis
 stare. Indecor est aliud E pede in uari
 proferre, sicut p. pedes mutare, n.
 n. pedes p. alternandi, ne tueri a. hoc

Palæstra oratoria.

96.

Et in diebus, et apud Plutarchum Cato militis
hoc vitio laborat, res repudiavit. Pa
deprimi pedem nominatq. incumbere
modo id fiat a quo pedore fieri non
nunq. posse coniectit Fabij. l. 11. c. 133
Attollere se in digitor. admirationis
apud Philonem, et fistulæ gratia significat
regium e, et in iuste saltu, in iung
a Platonem in iurendi et Seneca ep. 112.
et secunda Jues. Brevisculopronotora
Lori conciliat in Augusto apud Suetoniu
calciamentis uti alii pulis et eos haurit,
ut ista procerior videatur. reperitur
in i. em. ab Jureno l. 3. c. 15. au
Jurenilio, inquit, incedit, gât in asi
elatione habent, de quare etia Ne
rone usurvat. Lucianus, cui spiritus
inquit, abstrahit, sat sumit pedibus,
dispenso et refractis perinde atq. n. g.
ad rotas alligantur, a deo neq. sumit
digitis ambulare, neq. missere absq.
iudicio fuit.

Caput decimum
tertium.

Qualis actio oratore maxime debeat,
placida et temperata, an vehi-
mens et commodata.

Tuere, qui cum non essent per uisum acri
oratione et gestu delectarentur:
Eandem data occasione in omni parte orationis
parte adhiberent, qualiter Seneca de oratore
6. declamatores quatuor nominat. Gregorius
Nazianzenus orat. 20. Terentius seu
reputans: quibusdam Satyrus puer, ut fere
furiosus uultu faciens, indueret, uase non
aures amici obtudere sed: ceram si soliti, et
aliquos aduersariorum quicquid miseris nimio
felicium ardore effereperet. Hos in
Bruto reprehendere uidetur Cicero, qui
Staleno feruidi quoddam attribuit de uultu
et furiosus genus dicendi. Tunc effrenatus
uocat, et aures nimio. Tunc hanc generem
soto paulo feruidiore, et commotiore: Hic
denique furere et bacchari ois exornata,
Hic orator exarsissimus flantibus furam
inter agendam liquecet saliret, nam

Palæstra oratoria

iactaret, loqua deieceret, ipse iterum
 componeret, n' agere sed fatigare dixit
 apud Fab. l. 6. c. 7. Hæc ut eiusmodi
 bene describit Horatius, epist. 2. l. 2.
 Num Satyræ nunc agrestem Cyclopsa iudicet.
 Et Quintil. c. 2. c. 12. In pronuntiatio-
 ne, inquit, famam dicendi fortius querunt.
 Nam et clamant ubiq; et oia labata cut
 ipsi vocant, manu inquirunt, multo dis-
 cursu, anhelitu, iactatione, gestu, notu,
 capitis furentes iam collidere manus et
 terra pedem neudera. Quo uehementia
 dictione interrumpit, neq; finit, ut soluta
 et libera sit pronuntiatio. Hinc olim sal-
 tanib; in theatro atq; aa in uere, quod spi-
 rity carentiū atq; anhelitu, notu illo salda-
 tionis q̄ntis p̄barabatur, et uocū suani-
 tas periret. Hæc in phys. mites moderati
 animi ponit in medij motib; et tardis et
 consideratis, ueluti in M. Antonio Imp. et
 Philo gestus, moderatis atq; leuibus animi
 significabat humanitate. Vehementes erat
 Chaboz Craleg, ut est in l. 3. de Orat.

Palæstra oratoria,

contentionis nam in a. q. h. l. p. h. q. p. l. d. i. n. i. s.
 quo tempore caput ei dicenti doluisse aiunt
 sudorem multum gessisse e. : ex quo uide-
 hominisset, ad sebori domus redijt, dieq. 7.
 lateris dolore gurgitij e. . Iuxta admodum
 ex eadem dicendi hora festus Bias, uxor
 T. Grac. Sapienatibus, in Nepotij suu caput
 deposuit, itaq. amica edidit apud Lat. l. l.
 unde plerunq. oratores eius modi in con-
 muni colloquio, quotidianaq. gressuine e.
 nonnihil asperos et duros. Hæc sententia,
 quæ hudeat ab omni actionis contentione
 abstinendū e.

Contra Cicero in Bruto Oratores aciem in
 casu et agentel et carorū concordiā hūm-
 forij, proprijs desiderat. Et Antony l. r. de
 Orat. uedat oportet Actio, inquit, uaria,
 uolentis, plena animi, spiritus plena, plena
 doloris, plena ueritatis, uōi ab legant uaria
 labio, ita certe Demosthenes iuuenalis satis
 desiderat:

Agenda uelox, prorept, licentia, sermo
 — — — promptus et glæo uolentior.

Palæstra oratoria.

100.

Quemadmodum etiam illi et dicendo peritum
quas furor aliquo diuino dicit. Erat Cyprianus,
nempe de nebris ad Phalarag tanquam Neum,
ne afflatu. Varia de Cyprio memorat Anto-
nius et de orat. qui sane uehementer gustu
debit, qui etiam lapides flere coegit, ueluti Cicero
de Pompeis. Sabinino. Olin. l. i. Epist. 16.
Talis gra natiuitas caluit orator erat, ut
in medio iudicio epla narat; rogo uos, iudices
num si iste dicitur e, uide ne damnari oportet.
Cuiusmodi sane perso uatibus oratoribus nihil
magis e, ut gracia iudicibus labori iudice, ne
incommodum, uide bene Cicero in orat. huius
um ad copiam admiranda gentes eloquium in
civitatibus plurimum ualere posse fuit: sed
hanc eloquium, qua cursu magno, sonus ser-
uatur, quam suffi uerent, omnes quam ad-
mirarentur, quam se assequi posse dis-
tulerunt. Verum nihil magis sine ueritate, re-
prehensibus utruum, supra nimum quodam
legimus, sine terror, sine stupor actionis, et
Epictori. Deur e uasi nequeat, et inuicibus
ille furor et terror. Quia in se adueniendum
E duplex nam oratorum, alia e n. comit,
nempe temperata et placida; alia uirilis,

Palestra oratoria.

feruiva et heroica, et militaris. Qui nra
 sequuntur naam, sine sui potestatem tenent
 temporale, numerusq; diuersa; rari
 nouatur; suauitate quareat, eleganti
 sard; ex quietate ad uoluntate aming
 nals; mem auuordate, habeat lepor
 ad libent exquithat. Sicut adq; feda
 fo; diuitate quereunt alia; ad aliq; ama
 nitate. Si uasli debeat, celeritate ueni
 ad ingent redert; e iuranti; dicit Theophr
 aliquid inter hor etia; Cicerone nominat, ut
 Valili dialogo de oratorib; tractu illu ad
 deluabe; nominat ut ait, a Bruto, et M.
 pper dicebat illu ro harte comonei et
 raro incalere, sed naa; a emingiqua
 in oratore uiti; e quod n curigillione a
 Lucris caru; et Tese Agellis l. 10. uos
 Adm: c. 3. ferendū n e; quod graui
 nonnulli uidetur feruio; de uio; ampl
 et M. Tullio. Qui u naam sequuntur
 p; feruio; ample pronuntiant, et non
 lice; aduocier aliq; et inuade; ad
 sine am in uita; sine feruio; oratoris
 habet celeritate oritator. Et q; inu
 orationi; impetu; habet. Tericles apud
 1. l. Ep. 29. Valit etia; apud Lucianu;

Palæstra oratoria.

102.

in Encomiis Demosthenes, cui attribuitur Πρω-
την δὲ δὲ τὸν, uti ad, in actū dicendi igne:
Tiberij. Caesar apud Suetonij: l. 10. c. 1. q. eadē
animi vi dignit, quā bella gessit; ueluti ei
Plutarchus tradit, uigorem et calorem seruit
Suetonij explicat, c. 33. pronuntiauit uoce
auctā, ardenti motu, gestusq; sine uerul,
late.

Accommodanda q̄o ē oratio et actio et pro-
nuntiatio uniuscuiusq; nā, ita apud alii,
Sarchus in unā Graecorum familia, uulda,
affectusq; et motu blandis et q̄ofis erat
Tiberij, acer Canis et uahement. Itaq; in
Concionando ille modestē se mouebat loco,
huius prius Romae in rostris perambulauit
inter dicendū, et togā de humero reiecit,
deinde oratio Cay. Culminabat a festisq;
mimirū patethicis, exaggerata dulcor
erat Tiberij, magisq; commiseratione mouer.
eadē inter oratores huius ē differentia,
ante alios oēs ū uehementior ē diuini
illa orator Joan: Chrysostomy.

Omnia ū peritissimē fecerunt, quia huius
et affectum materia propofitū delectauerunt.

Palæstra oratoria.

hinc r. de oratore Antonij, quam obrem,
 nquit, hoc uos doceo Sulpit: boni et eru-
 diti Magister, ut in dicendis irati, sed dolere
 ut flare possitis, praesertim in eadem frater,
 noncat oratorem irati aliquo oratione ce-
 Joffe adeo latius Stoicy l. r. de ira c. r.
 imitabitur, nquit, irati, et de Cassio, in-
 bat ipse irati comitatus dignitate, dolore
 magna parte et nigens Nazone Tese,
 quare recte digni sine Tacito sine Fabio
 in dialogo de claris oratoribus, Magna
 Eloquia, sicut flamma sua alitur, et
 nobis explicatur, et duxedo charabit,
 Habenda etiam ratio ipsorum dicentium, maior
 enim, vulgo solet ac inuenit et adolecentium
 alacritas, quae senes: hi r. gravitate et
 lenitudine sequuntur, quasi prudentia
 comide, q. casta et matura ponderant ora,
 unde n. nihil etiam de flore Eloquia re-
 mittunt, sicut ulat n. a daret, singula
 decantationes, veluti et mores.

Deficienti praesertim ipsi adeo sunt, aa,
 alij r. Cassi e. Latoru, alij Phaloru, et Ger-
 manoru, n. anad n. germana grauitas

Palæstra oratoria.

104.

Latiæ volubilitate. Alij gesty, alia pro-
nuntiatio adhibenda in vulgari, alia ad
religiosos et doctos, alia ad Reges et prin-
cipes, alia ad alios.

Ratione porro habeat Oator necesse e-
st, ut quos exprimit, alij meliatur per pro-
prietatem, inuenit n. aliqto personæ
q. qua sermone, actionemq. affingit ut
cum Cicero ff. Claudii, vel parate
Veni q. inferi? cocitat. Quibz sane
n. oratio, uerū etia gesty et presuntia.
Sic debet quam aptissime conuenire,
unde alij Bon petulanti Oatori, et
Aton et Aristoteli modestissime Orato-
ribz sermo e. assignandus. Neq. deniq.
ora que in alijs quibusdam maxime lau-
dabilia s. potat etia in alios, nisi cui
mildicoro maximo querere. Exponit
cū Mutarcho in Polit. loquar, ut
prouerborū uidentur parentū crepidas conari,
subligare sibi, aut corū coronas capitiq.
sunt imponere stantibus p. iorū uidentur, s. n.
ut censet Fabij l. ii. c. 3. certa quadam

Palæstra oratoria.

proprietates et actiones, et certis quibus
 dam oratoribus adnata, ut in aliis abnata
 conveniant; laudato n. plerique quibus in
 Demetrio s. comediarum Actore, q. repræ-
 sentati sunt in oibus alijs, veluti dicitur ex
 clamationes, Theatri ista ingrediendi
 vestimenta concipere, et nomina deo-
 rum latere quibus concipere, Verum his de quibus
 decorum Actionis, que madonow alijs pro-
 ceptionibus, ubi illud magis e. Doctoris
 et Rhetoris, q. Carthagine, Roma
 et Mediolani docuit, D. mirum Augustinum
 adijung, quod habet Dom. 3. opend, 1.
 de doctrina Christiana. a. c. 3. q. 1.
 ex Cic: ita docet, quod nisi quibus hanc arte
 cito possit, nunquam ois possit adijungere,
 quomodo si verbum et seruat ad ista ingenij
 facilius adheret Elogia legentibus et
 audientibus Eloquentes, quam Elogia
 procepta sententibus; ita etiam n. omni
 seditione decorum, Actione et proceptione
 adijungitur, sed imitatio ab alijs exerci,

Palæstra oratoria:

Satione. Ut qd proceptoru nronu
brosu sumam habeat, dicit bene agere,
dicit bene vivere, & bene apud Deu
dixerit, si bene vixerit. p.

F3X3S.